

Dziennik Urzędowy C 321

Unii Europejskiej

Tom 49

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

29 grudnia 2006

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

I Informacje

Rada

2006/C 321/01	Zawiadomienie dotyczące wejścia w życie traktatu o przystąpieniu między Królestwem Belgii, Republiką Czeską, Królestwem Danii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Estońską, Republiką Grecką, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Irlandią, Republiką Włoską, Republiką Cypryjską, Republiką Łotewską, Republiką Litewską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Republiką Węgierską, Republiką Malty, Królestwem Niderlandów, Republiką Austrii, Rzeczpospolitą Polską, Republiką Portugalską, Republiką Słowenii, Republiką Słowacką, Republiką Finlandii, Królestwem Szwecji, Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (państwami członkowskimi Unii Europejskiej) a Republiką Bułgarii oraz Rumunią dotyczącego przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej	1
---------------	---	---

Komisja

2006/C 321/02	Kursy walutowe euro	2
2006/C 321/03	Uprzednie zgłoszenie koncentracji (Sprawa nr COMP/M.4178 — MAN Ferrostaal/Eurotecnica Group) ⁽¹⁾	3
2006/C 321/04	Wykaz właściwych organów krajowych, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie detergentów	4
2006/C 321/05	Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych	9
2006/C 321/06	Zestawienie decyzji wspólnotowych w sprawie pozwoleń na dopuszczenie do obrotu produktów leczniczych w okresie od dnia 1 listopada 2006 r. do dnia 30 listopada 2006 r. (Opublikowano zgodnie z art. 13 lub art. 38 rozporządzenia (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady)	13
2006/C 321/07	Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych	19

PL

2006/C 321/08	Publikacja zmiany wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych	23
2006/C 321/09	Komunikat rządu francuskiego dotyczący dyrektywy 94/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węglowodorów (Zawiadomienie dotyczące wniosku o wyłączenie zezwolenie na poszukiwanie węglowodorów płynnych lub gazowych, zwane „zezwoleń Juan de Nova Maritime Profond”) ⁽¹⁾	28
2006/C 321/10	Uprzednie zgłoszenie koncentracji (Sprawa nr COMP/M.4441 — EN+/Glencore/Sual/UC Rusal) ⁽¹⁾	29
2006/C 321/11	Procedura informacyjna — przepisy techniczne ⁽¹⁾	30
2006/C 321/12	Zawiadomienie Komisji opublikowane zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2408/92 — Zmiana w zakresie zobowiązań nałożonych z tytułu świadczenia usług publicznych w zakresie obsługi regularnych połączeń lotniczych w Hiszpanii ⁽¹⁾	36
2006/C 321/13	Uprzednie zgłoszenie koncentracji (Sprawa nr COMP/M.4484 — Danske Bank/Sampo Bank) ⁽¹⁾	37
Europejski Inspektor Ochrony Danych		
2006/C 321/14	Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego wspólne instrukcje konsularne dla misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych dotyczące wiz w związku z wprowadzeniem technologii biometrycznych, łącznie z przepisami dotyczącymi organizacji przyjmowania i rozpatrywania wniosków wizowych (COM (2006) 269 wersja ostateczna) — 2006/0088 (COD)	38
II Akty przygotowawcze mocy Tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej		
2006/C 321/15	Inicjatywa Republiki Austrii podjęta w celu przyjęcia decyzji Rady o usprawnieniu współpracy w sytuacjach kryzysowych pomiędzy specjalnymi jednostkami interwencyjnymi państw członkowskich Unii Europejskiej	45

Informacja dla czytelników

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Informacje)

RADA

Zawiadomienie dotyczące wejścia w życie traktatu o przystąpieniu między Królestwem Belgii, Republiką Czeską, Królestwem Danii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Estońską, Republiką Grecką, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Irlandią, Republiką Włoską, Republiką Cypryjską, Republiką Łotewską, Republiką Litewską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Republiką Węgierską, Republiką Malty, Królestwem Niderlandów, Republiką Austrii, Rzeczpospolitą Polską, Republiką Portugalską, Republiką Słowenii, Republiką Słowacką, Republiką Finlandii, Królestwem Szwecji, Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (państwami członkowskimi Unii Europejskiej)

a Republiką Bułgarii oraz Rumunią

dotyczącego przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej

(2006/C 321/01)

W następstwie złożenia wszystkich dokumentów ratyfikacyjnych, traktat o przystąpieniu, podpisany w Luksemburgu w dniu 25 kwietnia 2005 r. ⁽¹⁾, wejdzie w życie — zgodnie z jego art. 4 ust. 2 — w dniu 1 stycznia 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 157 z 21.6.2005, str. 11.

KOMISJA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

28 grudnia 2006

(2006/C 321/02)

1 euro =

Waluta			Kurs wymiany		
Waluta			Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,3173	SIT	Tolar słoweński	239,64
JPY	Jen	156,61	SKK	Korona słowacka	34,561
DKK	Korona duńska	7,4573	TRY	Lir turecki	1,8648
GBP	Funt szterling	0,67115	AUD	Dolar australijski	1,6699
SEK	Korona szwedzka	9,0463	CAD	Dolar kanadyjski	1,5268
CHF	Frank szwajcarski	1,6058	HKD	Dolar hong kong	10,2387
ISK	Korona islandzka	93,60	NZD	Dolar nowozelandzki	1,8731
NOK	Korona norweska	8,2375	SGD	Dolar singapurski	2,0209
BGN	Lew	1,9558	KRW	Won	1 224,69
CYP	Funt cypryjski	0,5782	ZAR	Rand	9,2590
CZK	Korona czeska	27,540	CNY	Juan renminbi	10,2935
EEK	Korona estońska	15,6466	HRK	Kuna chorwacka	7,3495
HUF	Forint węgierski	251,92	IDR	Rupia indonezyjska	11 905,10
LTL	Lit litewski	3,4528	MYR	Ringgit malezyjski	4,6534
LVL	Łat łotewski	0,6972	PHP	Peso filipińskie	64,679
MTL	Lir maltański	0,4293	RUB	Rubel rosyjski	34,6940
PLN	Złoty polski	3,8305	THB	Bat tajlandzki	47,252
RON	Lej rumuński	3,3980			

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

Upřednie zgłoszenie koncentracji
(Sprawa nr COMP/M.4178 — MAN Ferrostaal/Eurotecnica Group)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/C 321/03)

1. W dniu 19 grudnia 2006 r. po uprzednim odesłaniu sprawy zgodnie z art. 4 ust.5, do Komisji wpłynęło zgłoszenie planowanej koncentracji, dokonane na podstawie art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾, zgodnie z którym przedsiębiorstwo MAN Ferrostaal AG („Ferrostaal”, Niemcy) nabywa kontrolę nad całością przedsiębiorstwa Eurotecnica Melamine S.A. („Eurotecnica”, Luksemburg), należącego do Eurotecnica Group SA, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) wymienionego rozporządzenia w drodze zakupu akcji.

2. Dziedziny działalności gospodarczej zainteresowanych przedsiębiorstw są następujące:

- przedsiębiorstwo Ferrostaal: aktywna globalnie firma inżynieryjna zajmująca się również inżynierią chemiczną,
- przedsiębiorstwo Eurotecnica: usługi inżynieryjne i udzielanie licencji na technologie produkcyjne w sektorze chemicznym, w tym licencjonowanie technologii na produkcję melaminy.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, zastrzegając sobie jednocześnie prawo do ostatecznej decyzji w tej kwestii, iż zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres zastosowania rozporządzenia (WE) nr 139/2004.

4. Komisja zaprasza zainteresowane strony trzecie do przedłożenia jej ewentualnych uwag o planowanej koncentracji.

Spostrzeżenia te muszą dotrzeć do Komisji nie później niż w ciągu 10 dni od daty niniejszej publikacji. Mogą one zostać nadesłane Komisji za pomocą faksu (na nr (32-2) 296 43 01 lub 296 72 44) lub listownie, z zaznaczonym numerem referencyjnym: COMP/M.4178 — MAN Ferrostaal/Eurotecnica Group, na adres:

European Commission
Directorate-General for Competition,
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1.

**Wykaz właściwych organów krajowych, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 648/2004
Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie detergentów ⁽¹⁾**

(2006/C 321/04)

(Uwaga: Niniejsza lista oraz jej przyszłe aktualizacje będą również dostępne w internecie ⁽²⁾)

Państwo członkowskie UE	Właściwy organ
Belgia	FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu, DG Leefmilieu, Dienst Risicobeheersing SPF Santé publique, Sécurité de la Chaîne alimentaire et Environnement (Federalne Służby Publiczne ds. Zdrowia Publicznego, Łańcuch żywnościowy i ochrona środowiska) EUROSTATION II Victor Hortaplein 40 bus 10/Place Victor Horta 40, boîte 10 B-1060 Brussels/Bruxelles Tel. (32) 2 524 95 76 Faks (32) 2 524 95 03 e-mail: risk@health.fgov.be
Republika Czeska	Ministerstvo životního prostředí — Odbor environmentálních rizik (Ministerstwo Środowiska — Departament zagrożeń dla środowiska) Vršovická 65 CZ-100 10 Praha 10 — Vršovice Tel. (420) 267 122 535 Faks (420) 267 310 013 e-mail: info@env.cz
Dania	Miljøstyrelsen — EPA (Ministerstwo Środowiska — Agencja Ochrony Środowiska) Strandgade 29 DK-1401 København K Tel. (45) 32 66 01 00 Faks (45) 32 66 04 74
Niemcy	Bundesministerium für Umwelt, Naturschutz und Reaktorsicherheit (Ministerstwo Środowiska, Ochrona natury i bezpieczeństwo jądrowe) Referat IG II 1 Robert-Schuman-Platz 3 D-53175 Bonn Tel. (49-1888) 305 27 37/(49-1888) 305 27 33 Faks (49-1888) 305 35 24/(49-1888) 305 35 24 Umweltbundesamt (Federalna Agencja ds. Środowiska) Wörlitzer Platz 1 D-06844 Dessau Tel. (49-340) 21 03 33 17/ — 31 54 Faks (49-340) 21 04 33 17/ — 31 54 Bundesanstalt für Arbeitsschutz und Arbeitsmedizin (Federalny Instytut ds. zdrowia i bezpieczeństwa w miejscu pracy) FB 5.4 Friedrich-Henkel-Weg 1 D-44149 Dortmund Tel. (49-231) 9071 — 2319 Tel. (49-231) 9071 — 2516

⁽¹⁾ Dz.U. L 104 z 8.4.2004, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 907/2006 (Dz.U. L 168 z 21.6.2006, str. 5).

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/chemicals/legislation/detergents/index_en.htm

Państwo członkowskie UE	Właściwy organ
Estonia	Sotsiaalministeeriumi rahvatervise osakond (Ministerstwo Spraw Społecznych/Departament zdrowia publicznego) Wydział ds. bezpieczeństwa substancji chemicznych Gonsiori 29 EE-15027 Tallinn Tel. (372) 626 91 53 Faks. (372) 699 22 09
Grecja	Ελληνική Δημοκρατία Υπουργείο Οικονομικών Ministerstwo Finansów Centralne Państwowe Laboratorium Chemiczne (Wydział ds. surowców i produktów przemysłowych) 16, An. Tsocha Street GR-115 21 Athina Tel. (30-210) 647 92 64/64 79 265 Faks (30-210) 644 16 48 e-mail: gxx-industrial@ath.forthnet.gr
Hiszpania	Ministerio de Industria y Energía (Ministerstwo Przemysłu i Energii) Jefe de Servicio de Química Básica Paseo de la Castellana, 160 E-28071 Madrid Tel. (34-91) 349 42 20 Faks (34-95) 669 80 84
Francja	Ministère de l'Ecologie et du Développement Durable, Direction de l'Eau Sous-Direction des Milieux Aquatiques et de la Gestion des Eaux (Ministerstwo Ekologii i Zrównoważonego Rozwoju) Chef du Bureau de la Lutte contre les Pollutions Domestiques et Industrielles 20 Avenue de Ségur F-75302 Paris 07 SP Tel. (33-1) 42 19 12 37 Faks (33-1) 42 19 12 35 Ministère de l'Ecologie et du Développement Durable Bureau des Substances et Préparations Chimiques DPPR/SDPD (Ministerstwo Ekologii i Zrównoważonego Rozwoju) 20, avenue de Ségur F-75302 Paris 07 SP Tel. (33-1) 42 19 15 45 Faks (33-1) 42 19 14 68 Ministère de l'Economie, des Finances et de l'Industrie Direction Générale des Entreprises, Bureau Chimie (Ministerstwo Gospodarki, Finansów i Przemysłu) Bâtiment Le Bervil 12, rue Villiot F-75572 Paris Cedex 12 Tel. (33-1) 53 44 94 52 Faks (33-1) 53 44 91 72
Irlandia	Department of the Environment and local government (Departament ds. środowiska i samorządności) IE-Dublin Tel. (353-1) 888 20 00 Faks (353-1) 888 20 14 Department of Enterprise, Trade and Employment (Departament ds. przedsiębiorstw, handlu i zatrudnienia) Kildare Street IE-Dublin 2 Tel. (353-1) 661 44 44/631 22 31/631 22 29 Faks (353-1) 662 25 22

Państwo członkowskie UE	Właściwy organ
Włochy	Ministero della Salute (Ministerstwo Zdrowia) Dirigente chimico Viale della Civiltà Romana 7 I-00144 Roma Tel. (39-06) 59 94 34 39/59 94 32 12 Faks (39-06) 59 94 35 54/59 94 32 27
Cypr	Υπουργείο Υγείας (Ministerstwo Zdrowia) Medical and Public Health Services Public Health Services 18, John Kennedy, Pallouriotissa CY-1449 Nicosia Tel. (357) 22 305 339 Faks (357) 22 305 345 e-mail: ministryofhealth@cytanet.com.cy
Łotwa	Veselības ministrija (Ministerstwo Zdrowia) Brīvības Str., 72 Rīga, LV-1011 Tel. (371) 787 61 02 Faks (371) 787 60 71 Valsts sanitāra inspekcija (Państwowy Inspektorat Sanitarny) Ieriku Str., 3 Rīga LV-1084 Tel. (371) 781 96 84 Faks (371) 781 96 72 e-mail: vsi@vsi.gov.lv LATVIJAS VIDES, ĢEOLOĢIJAS UN METEOROLOĢIJAS AĢENTŪRA (Łotewska Agencja ds. Środowiska, Geologii i Meteorologii) Maskavas iela 165 Rīga, LV-1019 Tel. (371) 714 61 38 Faks (371) 714 51 54 e-mail: lvgma@lvgma.gov.lv
Litwa	Ūkio ministerija (Ministerstwo Gospodarki) Gedimino ave. 38/2 LT-01104, Vilnius Tel. (370 5) 2623863 Faks (370 5) 2623974 e-mail: kanc@ukmin.lt Valstybinė ne maisto produktų inspekcija prie Ūkio ministerijos (Państwowy Inspektorat Produktów Nieżywnościowych przy Ministerstwie Gospodarki) Gedimino ave. 38/2 LT-01104, Vilnius Tel. (370 5) 2612300 Faks (370 5) 2629413 e-mail: rastine@is.lt
Luksemburg	Administration de la Gestion de l'Eau — Direction (Dyrekcja Gospodarki Wodnej) 51, rue de Merl L-2146 Luxembourg Tel. (352) 26 02 86 1

Państwo członkowskie UE	Właściwy organ
Węgry	Környezet- és Természetvédelmi Főfelügyelőség (Krajowy Inspektorat ds. Ochrony Środowiska, Wody i Przyrody) Mészáros u. 58/a H-1016 Budapest Tel. (36-1) 224 9100 Faks (36-1) 224 9263 e-mail: orszagos@zoldhatosag.hu
Malta	Foodstuff, Chemicals and Cosmetics Directorate/Malta Standard Authority Ministry of Competitiveness and Communications (Dyrekcja ds. produktów żywnościowych, chemikaliów i kosmetyków/Maltański Urząd Standaryzacji Ministerstwo ds. Konkurencyjności i Komunikacji) 2nd Floor, Evans Buildings Merchants Street MT-Valletta VLT 03 Tel. (356) 21242420 Faks (356) 21242406 e-mail: info@msa.org.mt
Niderlandy	Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer Directoraat-Generaal Milieubeheer (Ministerstwo Mieszkalnictwa, Gospodarki Przestrzennej i Środowiska) Ipc 650 lub Ipc 655 Postbus 30945 NL-2500 GX Den Haag Tel. (30-70) 339 46 64 lub (30-70) 339 43 79 Faks (30-70) 339 13 13 lub (30-70) 339 43 79 Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (VROM) (Państwowy Instytut ds. Zdrowia Publicznego i Środowiska) Postbus 1 NL-3720 BA Bilthoven Tel. (31-30) 274 20 01/274 40 87 Faks (31-30) 274 44 13/274 44 01
Austria	Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft (Federalne Ministerstwo Rolnictwa, Leśnictwa, Środowiska i Gospodarki Wodnej) Stubenbastei 5 A-1010 Wien Tel. (43-1) 515 222 328/515 222 330 Faks (43-1) 515 227 334
Polska	Biuro do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych Departament do Spraw Substancji i Preparatów Niebezpiecznych ul. Św. Teresy 8 PL-91-348 Łódź Tel. (48-42) 631 47 22 Faks (48-42) 631 46 79 e-mail: biuro@chemikalia.mz.gov.pl
Portugalia	Ministério da Economia e da Inovação (Ministerstwo Gospodarki i Innowacji) Direcção Geral da Empresa Av. Visconde Valmor n° 72 P-1069-041 Lisboa Tel. (35-21) 791 91 00 e-mail: ue@dgempresa.min-economia.pt
Słowenia	Ministrstvo za zdravje — Urad RS za kemikalije (Ministerstwo Zdrowia — Państwowy Urząd ds. Chemikaliów) Mali trg 6 SLO-1000 Ljubljana Tel. (386-1) 478-6051 Faks (386-1) 478-6266 e-mail: urad.kemikalije@gov.si

Państwo członkowskie UE	Właściwy organ
Słowacja	Centrum pre chemické látky a prípravky (Centrum ds. Substancji i Preparatów Chemicznych) Limbova 14 SK-833 01 Bratislava Slovakia Tel. (+421) 2 59 369 608 Faks (+421)2 59 369 602 e-mail: detergent@ccsp.sk
Finlandia	Suomen ympäristökeskus (SYKE)/Kemikaaliyksikkö (Fiński Instytut ds. Środowiska/Dział ds. Chemikaliów) PO Box 140 FIN-00251 Helsinki Tel. (358-9) 40 30 05 37 lub 26 Faks (358-9) 40 30 05 91
Szwecja	Kemikalieinspektionen (KEMI) (Szwedzki Inspektorat ds. Chemikaliów) Hazard and Risk Assessment Division Esplanaden 3 A, Box 2 S-172 13 Sundbyberg Tel. (46-8) 519 411 00 Faks: (46-8), 735 76 98 e-mail: kemi@kemi.se
Zjednoczone Królestwo	Pesticides Safety Directorate (Dyrekcja ds. Bezpieczeństwa Pestycydów) Room 310/311, Mallard House, Kings Pool, 3 Peasholme Green, York YO1 2PX, Tel. (44-1904) 455 738/(44-1904) 455 708 Faks (44-1904) 455 733 e-mail: detergents@psd.defra.gsi.gov.uk Department of Trade and Industry (Departament Handlu i Przemysłu) 14 Park Lane Knebworth SG3 6PF Tel. (44-14) 38 81 21 07 lub 52 32 Faks (44-14) 38 81 72 27
Państwa członkowskie EFTA	Właściwy organ
Islandia	Hollustuvernd ríkisins (Islandzka Agencja ds. Środowiska i Produktów Żywnościowych) Armula 1a IS-108 Reykjavík Tel. (354) 585 10 00 Faks (354) 585 10 10
Norwegia	Statens forurensningstilsyn (Norweski Urząd Nadzoru Zanieczyszczeń) Strømsveien 96 Postboks 8100 Dep. NO-0032 Oslo Tel. (47-22) 57 34 00/57 36 44 Faks (47-22) 67 67 06

Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych

(2006/C 321/05)

Niniejsza publikacja uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu do wniosku zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006. Komisja musi otrzymać oświadczenia o sprzeciwie w terminie sześciu miesięcy od daty publikacji.

ZESTAWIENIE STRESZCZAJĄCE

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 510/2006

Wniosek o rejestrację zgodnie z art. 5 i art. 17 ust. 2

„CASTAGNA CUNEO”

Nr WE: IT/PGI/005/00342/20.4.2004

ChNP () ChOG (X)

Niniejsze zestawienie zostało sporządzone wyłącznie do celów informacyjnych. W celu uzyskania dokładnych informacji zainteresowane strony, mogą zapoznać się z pełną wersją specyfikacji produktu udostępnianą przez władze krajowe, o których mowa w pkt 1, lub przez służby Komisji Europejskiej ⁽¹⁾.

1. Właściwy organ państwa członkowskiego:

Nazwa: Ministero delle politiche agricole e forestali

Adres: Via XX Settembre, n. 20
I-00187 Roma

Tel.: (39-06) 481 99 68

Faks: (39-06) 42 01 31 26

e-mail: qtc3@politicheagricole.it

2. Grupa składająca wniosek:

Nazwa: Società Asprofrut Società Consortile Cooperativa a r.l.

Adres: Via Caraglio, 16
I-12100 Cuneo

Tel.: (39-0175) 28 23 11

Faks: —

e-mail: —

Skład: producenci/przetwórcy (X) inni ()

3. Rodzaj produktu:

Klasa 1.6 — Owoce i warzywa nieprzetworzone lub przetworzone.

4. Specyfikacja (Podsumowanie warunków określonych w art. 4 lit. a))

4.1 Nazwa: „Castagna Cuneo”

⁽¹⁾ Komisja Europejska — Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich — Departament ds. Polityki Jakości Produktów Rolnych — B-1049 Bruksela.

- 4.2 Opis: Chronione oznaczenie geograficzne „Castagna Cuneo” mogą posiadać jedynie następujące odmiany kasztanów z gatunku „*Castanea sativa*”, z wyłączeniem krzyżówek międzygatunkowych: Ciapastra, Tempuriva, Bracalla, Contessa, Pugnante, Sarvai d'Oca, Sarvai di Gurg, Sarvaschina, Siria, Rubiera, Marrubia, Gentile, Verdesa, Castagna della Madonna, Frattona, Gabiana, Rossastra, Crou, Garrone Rosso, Garrone Nero, Marrone di Chiusa Pesio, Spina Lunga.

Wyklucza się również wyroby otrzymane z owoców drzew rosnących w lasach odroślowych i wysoko-piennych powstałych ze starych lasów odroślowych, nawet jeżeli należą do wymienionego gatunku.

Kasztany posiadające chronione oznaczenie geograficzne „Castagna Cuneo” wyróżniają się słodkim i delikatnym smakiem oraz kruchą łupiną, co sprawia, że nadają się zarówno do spożycia na świeżo jak i do przetworzenia.

W chwili dopuszczenia do spożycia świeże kasztany mają następujące cechy charakterystyczne: zewnętrzna warstwa owocni ma kolor od jasnobrązowego do ciemnobrązowego; znacznik mniej lub bardziej szeroki, nigdy jednak niewychodzący na ścianki boczne, o kolorze orzechowym; promień gwiazdzisty; łupina w kolorze od żółtego do jasnobrązowego, z reguły krucha; nasiona mają kolor od białego do kremowego; słodki i delikatny smak; wielkość: na kilogram przypada maksymalnie 110 kasztanów.

Niedopuszczalne są wady zewnętrzne lub wewnętrzne (owoc rozłupany, robaczywy, spleśniały, zarobaczony w środku) u więcej niż 10 % owoców.

Suszone kasztany łuskane muszą być całe i zdrowe, o kolorze jasnosłomkowym. Niedopuszczalne są wady (ślady robaków, odkształcenia, pęknięcia, owoce z pozostałościami owocni, itd.) u więcej niż 10 % owoców.

Całkowita zawartość wody w suszonych owocach nie może być wyższa niż 15 %.

- 4.3 Obszar geograficzny: Obszar produkcji kasztanów posiadających chronione oznaczenie geograficzne „Castagna Cuneo” obejmuje około 110 gmin w prowincji Cuneo, wymienionych w specyfikacji produktu.
- 4.4 Dowód pochodzenia: Każda faza procesu produkcji musi być kontrolowana poprzez rejestrowanie każdego produktu wchodzącego i każdego produktu wychodzącego. Dzięki temu oraz dzięki rejestracji w specjalnie prowadzonych przez upoważniony organ kontrolny wykazach przedsięwzięć odpowiednio dostosowanych do produkcji kasztanów posiadających chronione oznaczenie geograficzne „Castagna Cuneo”, producentów i zakładów pakujących, a także dzięki prowadzonemu rejestrom produkcji i pakowania oraz zgłaszaniu upoważnionemu organowi kontrolnemu wyprodukowanych ilości i każdej partii produktu pakowanego i oznakowanego przed wprowadzeniem do obrotu, zagwarantowana jest identyfikowalność i możliwość odtworzenia historii produktu w każdej fazie procesu produkcji. Wszystkie osoby fizyczne i prawne wpisane do poszczególnych rejestrów podlegają kontroli prowadzonej przez organ kontrolny, zgodnie ze specyfikacją produktu i odpowiednim planem kontroli.
- 4.5 Metoda produkcji: Specyfikacja produkcji określa między innymi, że lasy kasztanowe znajdują się w miejscach nasłonecznionych i chronionych przed wiatrem. Stosowanie nawozów i syntetycznych środków ochrony roślin jest zabronione, z wyjątkiem środków dopuszczonych w rolnictwie ekologicznym (rozporządzenie Komisji 2092/91 i późniejsze).

Gęstość drzew uprawy nie może przekraczać 150 drzew na hektar.

Na terenach uprawy roślinność trawiasta i krzewiasta powinna być usuwana poprzez coroczne wykaszanie trawy i eliminowanie krzewów, paproci i obumarłych roślin przed zbiorami, aby umożliwić regularny zbiór owoców. Dopuszcza się okresowe przycinanie gałęzi w celu ochrony roślin przed atakiem szkodników.

Kasztany mogą być zbierane ręcznie lub za pomocą urządzeń mechanicznych (maszyn zbierających), umożliwiając jednak zachowanie owoców w całości.

Okres zbiorów zaczyna się w pierwszych dniach września i kończy się w listopadzie.

Konserwowanie świeżego produktu może odbywać się poprzez poddanie obróbce w gorącej wodzie przy zastosowaniu prawidłowej tradycyjnej metody.

Dopuszcza się zastosowanie metody „pielęgnacyjnej” polegającej na zanurzeniu owoców w wodzie o temperaturze środowiska, na 7-9 dni. Metoda ta umożliwia lekką fermentację mlekową, która zatrzymując rozwój grzybów patogenicznych stwarza właściwie sterylne środowisko bez stosowania żadnych dodatków. Ponadto dopuszcza się konserwowanie poprzez obieranie owoców i następnie zamrażanie ich zgodnie z zasadami przewidzianymi w odniesieniu do produktów mrożonych.

Suszone kasztany „Castagna Cuneo — Secca” otrzymuje się przy zastosowaniu tradycyjnej metody suszenia na wolnym ogniu. Proces suszenia kontynuuje się następnie w suszarniach, znajdujących się przeważnie w budynkach murowanych. W suszarniach kasztany rozkłada się na ruszcie, pod którym znajduje się palenisko lub urządzenie grzejące z wymiennikiem ciepła. Do suszenia nie mogą być wykorzystywane paliwa, odpadki i poddane obróbce chemicznej produkty uboczne pochodzące z obróbki drewna. Proces ten trwa średnio 30 dni.

Sortowanie, kalibracja, obróbka i konserwowanie owoców musi odbywać się na obszarze określonym w pkt 3 specyfikacji produkcji.

- 4.6 Związek: Wniosek o rejestrację ChOG powstał z uwagi na renomę jaką cieszy się ten owoc, dla którego naturalnym środowiskiem od wieków jest obszar produkcji. Istotnie pierwsze wzmianki o uprawie kasztanów w prowincji Cuneo pochodzą z końca XII wieku, o czym mowa w dokumentacji klasztoru w Pesio dotyczącej nabycia gruntów, z których wynika, że w okresie od 1173 r. do 1277 r. uprawy kasztanów stanowiły 1/5 ziem uprawnych. W krajobrazie wiejskim prowincji Cuneo na początku XIX wieku rozległe obszary na granicy ziem uprawnych porośnięte były lasami kasztanowymi, głównie wysokopiennymi. W XIX wieku, jak i w poprzednich stuleciach, lasy kasztanowe w dalszym ciągu były centralnym elementem organizacji życia wiejskiego. Kasztany stanowiły jedną z nielicznych możliwości handlowych na obszarach górskich. Jesienią z alpejskich i apenińskich wiosek wieśniacy schodzili z workami kasztanów. Największym targiem był targ w Cuneo, dla którego szczególnym dniem był odbywający się 11 listopada jarmark Świętego Marcina, na którym kasztany osiągały cenę równą cenie najcenniejszych winogron. Od 1500 r. targ w Cuneo rozwijał się bardzo dynamicznie i z biegiem lat stał się targiem ważnym na skalę europejską. W istocie handel wewnętrzny i zewnętrzny ożywił się coraz bardziej właśnie dzięki stałemu wzrostowi popytu na kasztany z Cuneo. Sława chronionego oznaczenia geograficznego sięga nie tylko rynku europejskiego, w szczególności Francji, Niemiec, Austrii, Szwajcarii i Anglii, kasztany znalazły również wielbicieli w innych krajach, takich jak Stany Zjednoczone i Argentyna.

Dowodem sławy kasztanów z Cuneo są ponadto liczne organizowane festyny i spotkania poświęcone wybornej jakości omawianego produktu posiadającego chronione oznaczenie geograficzne, jak np. impreza organizowana w Cuneo pod hasłem „Settimana del Castagno”, podczas której najlepsi fachowcy i podmioty gospodarcze sektora uprawy kasztanów dyskutują na różne związane z nią tematy. W przeszłości duże znaczenie miał odbywający się w gminie Chiusa di Pesio festyn jesienny „Sagra del Marrone” uważnie śledzony przez lokalną prasę, w której publikowano dokładne relacje z tego wydarzenia. Festyn ten cieszył się tak wielką popularnością, że szybko przeniesiono go do Cuneo, gdzie uroczystości odbywały się w wielkim stylu, z towarzyszeniem różnego rodzaju spektakli, wśród których szczególnie miejsce zajmowały wystawy kasztanów. Najstarszym i najbardziej znanym festynem jesiennym pozostaje jednak jarmark „Fiera fredda di San Dalmazzo”, ostatni festyn odbywający się przed zimowymi mrozami, który ze swoją 430-letnią historią stanowi niepodważalny dowód na związek istniejący między obszarem pochodzenia, ludnością a uprawą kasztanów.

Sam zbiór przepisów kulinarnych z prowincji Cuneo, w którym bezsprzecznie królują kasztany z Cuneo, jest jeszcze lepszym dowodem tradycyjnej obecności kasztanów na obszarze pochodzenia. Oprócz tego, że kasztany spożywane są jako świeże owoce, wykorzystuje się przy sporządzaniu licznych dań, od najprostszych tradycyjnych dań wiejskich po dania bardziej wyszukane. Poza gotowanymi i pieczonymi kasztanami oraz specjałem „mundaj”, symbolem zabawy i radości podczas nocnych zabaw, charakterystyczne są tzw. „marron glacé” czyli kasztany glazurowane, rurki czekoladowe z kasztanami oraz dania na słono, takie jak pieczeń wieprzowa lub sarnina z kasztanami.

4.7 Organ kontrolny:

Nazwa: Istituto Nord-Ovest Qualità Soc. Coop. a r.l.

Adres: Piazza Carlo Alberto Grosso, n. 82
Moretta (CN)

Tel.: (39-0172) 91 13 23

Faks: (39-0172) 91 13 20

e-mail: inoq@isiline.it

- 4.8 Etykietowanie: Świeże kasztany posiadające chronione oznaczenie geograficzne „Castagna Cuneo” dopuszczane są do spożycia w następujących opakowaniach:

- w torebkach z różnych materiałów, o wadze od 0,10 g do 30 kg, przy czym najczęściej są to opakowania o wadze: 0,10-0,25-0,5-1-2,5-5-10-25-30 kg;
- w drewnianych lub plastikowych skrzynkach o wymiarach 30 x 50 x 40 x 60;
- w workach jutowych, o wadze od 5 do 100 kg (5-10-25-30-50-100);

Suszone kasztany posiadające chronione oznaczenie geograficzne „Castagna Cuneo” — Secca dopuszczane są do spożycia w następujących opakowaniach:

— w torebkach z różnych materiałów, o wadze od 0,10 g do 30 kg, przy czym najczęściej są to opakowania o wadze: 0,10-0,25-0,5-1-2,5-5-10-25-30 kg.

W każdym przypadku dopuszczane są do spożycia tylko te kasztany, które zostały wcześniej zapakowane lub które są pakowane w momencie sprzedaży.

Na etykiecie umieszczonej na opakowaniu powinno znajdować się chronione oznaczenie geograficzne „Castagna Cuneo” napisane widocznymi i czytelnymi literami, wyraźnie odróżniające się od innych napisów, po którym następuje określenie „Indicazione Geografica Protetta” (chronione oznaczenie geograficzne).

Na opakowaniu musi znajdować się przede wszystkim nazwa „Castagna Cuneo” lub „Castagna Cuneo” — Secca, napisana czcionką tej samej wielkości, po której następuje określenie „Indicazione Geografica Protetta” (chronione oznaczenie geograficzne).

W tym samym polu widzenia powinno pojawić się nazwisko, nazwa firmy pakującej i jej adres, a także początkowa waga brutto.

Określenie „Indicazione Geografica Protetta” (chronione oznaczenie geograficzne) może być powtórzone w innej części opakowania lub etykiety, również w formie akronimu „I.G.P.”.

W połączeniu z „Indicazione Geografica Protetta” (chronionym oznaczeniem geograficznym) dozwolone jest stosowanie oznaczeń i/lub symboli graficznych odsyłających do nazw firm, znaków wspólnych lub poszczególnych znaków towarowych zakładów, pod warunkiem, że nie zachwalają one towarów ani nie wprowadzają kupującego w błąd.

Opis logo

Elementy obrazowe tworzące logo przedstawiają kasztan lekko pochylony w prawą stronę. Nad lewym profilem owocu znajduje się naszkicowany napis „castagna” wykonany specjalną kaligraficzną czcionką, natomiast prawy profil jest wykonany ręcznie w postaci znaku graficznego naśladującego szybkie i zdecydowane pociągnięcie pędzlem. Znak uzupełniony jest liściem kasztana znajdującym się pod owocem, który jest zwrócony w kierunku wnętrza owoca, z napisem „Cuneo” w kolorze białym, wykonanym specjalną kaligraficzną czcionką. Na dole po lewej stronie pojawia się napis „IGP” wykonany czcionką „Frutiger light”.

Produkty, do przygotowania których używa się chronionego oznaczenia geograficznego „Castagna Cuneo”, także w wyniku procesów przetwórczych, można dopuścić do spożycia w opakowaniach, na których znajduje się odniesienie do wspomnianej nazwy bez logo wspólnotowego pod warunkiem, że produkt o chronionej nazwie, potwierdzony jako taki, stanowi wyłączny składnik przynależnej grupy towarowej; użytkownicy produktu o chronionej nazwie zostali upoważnieni przez właścicieli prawa do własności intelektualnej udzielonego w drodze rejestracji chronionego oznaczenia geograficznego, zrzeszonych w konsorcjum wyznaczonym przez Ministerstwo Rolnictwa i Leśnictwa jako jednostka nadzoru. Konsorcjum to odpowiedzialne będzie także za dokonywanie wpisów w odpowiednich rejestrach i sprawowanie nadzoru nad prawidłowym użyciem chronionej nazwy.

W przypadku braku konsorcjum nadzoru, powyższe funkcje sprawować będzie Ministerstwo Rolnictwa i Leśnictwa, jako organ władzy państwowej odpowiedzialny za stosowanie rozporządzenia (WE) nr 510/2006.

4.9 Krajowe wymogi ustawodawcze: —

Zestawienie decyzji wspólnotowych w sprawie pozwoleń na dopuszczenie do obrotu produktów leczniczych w okresie od dnia 1 listopada 2006 r. do dnia 30 listopada 2006 r.

(Opublikowano zgodnie z art. 13 lub art. 38 rozporządzenia (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾)

(2006/C 321/06)

— Wydanie pozwolenia na dopuszczenie do obrotu (Art. 13 rozporządzenia (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady): Zatwierdzenie

Data wydania decyzji	Nazwa produktu leczniczego	INN (międzynarodowa niezastrzeżona prawnie nazwa)	Posiadacz pozwolenia na dopuszczenie do obrotu	Numer wpisu w rejestrze wspólnotowym	Postać farmaceutyczna	Kod ATC (Anatomo-miczno-Terapeutyczna Klasyfikacja Chemiczna)	Data notyfikacji
20.11.2006	BYETTA	eksenatyd	Eli Lilly Nederland B.V. Grootslag 1-5 3991 RA Houten Nederland	EU/1/06/362/001-004	Roztwór do wstrzykiwań	A10BX04	22.11.2006
20.11.2006	Sprycel	Dazatinib	Bristol-Myers Squibb Pharma EEIG Uxbridge Business Park Sanderson Road Uxbridge UD8 1DH United Kingdom	EU/1/06/363/001-009	Tabletki powlekane	L01XX	22.11.2006

— Zmiana pozwolenia na dopuszczenie do obrotu (Art. 13 rozporządzenia (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady): Zatwierdzenie

Data wydania decyzji	Nazwa produktu leczniczego	Posiadacz pozwolenia na dopuszczenie do obrotu	Numer wpisu w rejestrze wspólnotowym	Data notyfikacji
7.11.2006	Exubera	PFIZER Ltd Ramsgate Road Sandwich Kent CT 13 9NJ United Kingdom	EU/1/05/327/001-018	9.11.2006
7.11.2006	Humira	Abbott Laboratories Ltd. Queenborough Kent ME11 5EL United Kingdom	EU/1/03/256/001-010	9.11.2006
7.11.2006	Trudexa	Abbott Laboratories Ltd. Queenborough Kent ME11 5EL United Kingdom	EU/1/03/257/001-010	9.11.2006
14.11.2006	Humalog	Eli Lilly Nederland B.V. Grootslag 1-5 3991 RA Houten Nederland	EU/1/96/007/015-017 EU/1/96/007/026-028	16.11.2006
14.11.2006	Zevalin	Schering AG Müllerstrasse 170-178 D-13342 Berlin	EU/1/03/264/001	16.11.2006

⁽¹⁾ Dz.U. L 136 z 30.4.2004, str. 1.

Data wydania decyzji	Nazwa produktu leczniczego	Posiadacz pozwolenia na dopuszczenie do obrotu	Numer wpisu w rejestrze wspólnotowym	Data notyfikacji
20.11.2006	Crixivan	Merck Sharp & Dohme Ltd. Hertford Road Hoddesdon Hertfordshire EN11 9BU United-Kingdom	EU/1/96/024/001-005 EU/1/96/024/007-008 EU/1/96/024/010	22.11.2006
20.11.2006	Hycamtin	SmithKline Beecham plc 980 Great West Road Brentford Middlesex TW8 9GS United Kingdom	EU/1/96/027/001 EU/1/96/027/003-005	22.11.2006
20.11.2006	Yttriga	QSA Global GmbH Gieselweg 1 D-38110 Braunschweig	EU/1/05/322/001	22.11.2006
20.11.2006	Liprolog	Eli Lilly Nederland BV Grootslag 1-5 3991 RA Houten Nederland	EU/1/01/195/005-007 EU/1/01/195/013-015	22.11.2006
20.11.2006	Protopic	Astellas Pharma GmbH Neumarkter Str. 61 D-81673 München	EU/1/02/201/001-006	22.11.2006
20.11.2006	Protopy	Astellas Pharma GmbH Neumarkter Str. 61 D-81673 München	EU/1/02/202/001-006	22.11.2006
20.11.2006	Norvir	Abbott laboratories Ltd Queenborough Kent ME11 5EL United-Kingdom	EU/1/96/016/001 EU/1/96/016/003	22.11.2006
22.11.2006	TRIZIVIR	Glaxo Group Ltd Greenford Middlesex UB6 0NN United Kingdom	EU/1/00/156/002-003	24.11.2006
22.11.2006	Evista	Eli Lilly Nederland BV Grootslag 1-5 3991 RA Houten Nederland	EU/1/98/073/001-004	24.11.2006
22.11.2006	Optruma	Eli Lilly Nederland BV Grootslag 1-5 3991 RA Houten Nederland	EU/1/98/074/001-004	24.11.2006
22.11.2006	PEGASYS	Roche Registration Limited 6 Falcon Way Shire Park Welwyn Garden City, AL7 1TW United Kingdom	EU/1/02/221/01-010	24.11.2006
22.11.2006	Tarceva	Roche Registration Limited 6 Falcon Way Shire Park Welwyn Garden City AL7 1TW United Kingdom	EU/1/05/311/001-003	24.11.2006

Data wydania decyzji	Nazwa produktu leczniczego	Posiadacz pozwolenia na dopuszczenie do obrotu	Numer wpisu w rejestrze wspólnotowym	Data notyfikacji
22.11.2006	Invirase	Roche Registration Limited 6 Falcon Way Shire Park Welwyn Garden City AL7 1TW United Kingdom	EU/1/96/026/001-002	24.11.2006
22.11.2006	Hycamtin	SmithKline Beecham plc 980 Great West Road Brentford Middlesex TW8 9GS United Kingdom	EU/1/96/027/001 EU/1/96/027/003-005	24.11.2006
22.11.2006	Avandamet	SmithKline Beecham plc 980 Great West Road Brentford Middlesex TW8 9GS United Kingdom	EU/1/03/258/001-022	24.11.2006
22.11.2006	AVANDIA	SmithKline Beecham plc 980 Great West Road Brentford Middlesex TW8 9GS United Kingdom	EU/1/00/137/002-018	24.11.2006
24.11.2006	Ariclaim	Eli Lilly Nederland B.V. Grootslag 1-5 3991 RA Houten Nederland	EU/1/04/283/001-007	28.11.2006
24.11.2006	Avaglim	SmithKline Beecham plc 980 Great West Road Brentford Middlesex TW8 9GS United Kingdom	EU/1/06/349/001-008	28.11.2006
24.11.2006	Stocrin	Merck Sharp & Dohme Ltd Hertford Road Hoddesdon Hertfordshire EN11 9BU United Kingdom	EU/1/99/111/010-011	28.11.2006
24.11.2006	Pedea	Orphan Europe SARL Immeuble „Le Guillaumet” F-92046 Paris-La-Défense	EU/1/04/284/001	28.11.2006
24.11.2006	Aptivus	Boehringer Ingelheim International GmbH Binger Strasse 173 D-55216 Ingelheim am Rhein	EU/1/05/315/001	28.11.2006
24.11.2006	Replagal	Shire Human Genetic Therapies AB Rinkebyvägen 11B S-182 36 Danderyd	EU/1/01/189/001-006	28.11.2006
24.11.2006	Levitra	Bayer AG D-51368 Leverkusen,	EU/1/03/248/001-012	28.11.2006
24.11.2006	Vivanza	Bayer AG D-51368 Leverkusen	EU/1/03/249/001-012	28.11.2006

Data wydania decyzji	Nazwa produktu leczniczego	Posiadacz pozwolenia na dopuszczenie do obrotu	Numer wpisu w rejestrze wspólnotowym	Data notyfikacji
24.11.2006	Xeristar	Boehringer Ingelheim International GmbH Binger Strasse 173 D-55216 Ingelheim am Rhein	EU/1/04/297/001-008	28.11.2006
24.11.2006	Cymbalta	Eli Lilly Nederland BV Grootslag 1-5 3991 RA Houten Nederland	EU/1/04/296/001-008	28.11.2006
28.11.2006	Ziagen	Glaxo Group Ltd, Greenford Middlesex UB6 0NN United Kingdom	EU/1/99/112/001-002	1.12.2006
28.11.2006	Glivec	Novartis Europharm Limited Wimblehurst Road Horsham West Sussex RH12 5AB United Kingdom	EU/1/01/198/001-013	1.12.2006
28.11.2006	Tysabri	Elan Pharma International Ltd. Monksland Athlone County Westmeath Ireland	EU/1/06/346/001	4.12.2006
28.11.2006	Ebixa	H. Lundbeck A/S, Ottiliavej 9 DK-2500 Valby	EU/1/02/219/001-015	1.12.2006
28.11.2006	Axura	Merz Pharmaceuticals GmbH Eckenheimer Landstr. 100-104 D-60318 Frankfurt/Main	EU/1/02/218/001-011	1.12.2006
28.11.2006	Kepivance	Amgen Europe B.V. Minervum 7061 4817 ZK Breda Nederland	EU/1/05/314/001	1.12.2006
28.11.2006	Nespo	Dompé Biotec S.p.A. Via San Martino 12 I-20122 Milano	EU/1/01/184/001-068	1.12.2006
28.11.2006	Kivexa	Glaxo Group Ltd Berkeley Avenue Greenford Middlesex UB6 0NN United Kingdom	EU/1/04/298/001-002	1.12.2006
28.11.2006	YENTREVE	Eli Lilly Nederland B.V. Grootslag 1-5 3991 RA Houten Nederland	EU/1/04/280/001-008	1.12.2006
28.11.2006	Abilify	Otsuka Pharmaceutical Europe Ltd Hunton House Highbridge Business Park Oxford Road Uxbridge Middlesex UB8 1HU United Kingdom	EU/1/04/276/001-036	1.12.2006

Data wydania decyzji	Nazwa produktu leczniczego	Posiadacz pozwolenia na dopuszczenie do obrotu	Numer wpisu w rejestrze wspólnotowym	Data notyfikacji
29.11.2006	Enbrel	Wyeth Europa Limited Huntercombe Lane South Taplow Maidenhead, Berkshire, SL6 0PH United Kingdom	EU/1/99/126/001-018	1.12.2006
29.11.2006	Aldara	Laboratoires 3M Santé Boulevard de l'Oise F-95029 Cergy Pontoise Cedex	EU/1/98/080/001	1.12.2006
29.11.2006	Foscan	Biolitec pharma Ltd United Drug House Magna Drive Dublin 24 Ireland	EU/1/01/197/001-002	1.12.2006
29.11.2006	Emselex	Novartis Europharm Limited Wimblehurst Road Horsham West Sussex RH12 5AB United Kingdom	EU/1/04/294/001-028	1.12.2006
29.11.2006	Aranesp	Amgen Europe B.V. Minervum 7061 4817 ZK Breda Nederland	EU/1/01/185/001-068	1.12.2006

— **Uchylenie pozwolenia na dopuszczenie do obrotu (Art. 13 rozporządzenia (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady)**

Data wydania decyzji	Nazwa produktu leczniczego	Posiadacz pozwolenia na dopuszczenie do obrotu	Numer wpisu w rejestrze wspólnotowym	Data notyfikacji
14.11.2006	Monotard	Novo Nordisk A/S Novo Allé DK-2880 Bagsværd	EU/1/02/235/001-004	16.11.2006
14.11.2006	Ultratard	Novo Nordisk A/S Novo Allé DK-2880 Bagsværd	EU/1/02/236/001-004	16.11.2006

— **Wydanie pozwolenia na dopuszczenie do obrotu (Art. 38 rozporządzenia (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady): Zatwierdzenie**

Data wydania decyzji	Nazwa produktu leczniczego	INN (międzynarodowa niezastrzeżona prawnie nazwa)	Posiadacz pozwolenia na dopuszczenie do obrotu	Numer wpisu w rejestrze wspólnotowym	Postać farmaceutyczna	Kod ATC (Anatomiczno-Terapeutyczna Klasyfikacja Chemiczna)	Data notyfikacji
14.11.2006	Yarvitan	Mitratapide	Janssen Animal Health B.V.B.A. Turnhoutseweg, 30 B-2340 Beerse	EU/2/06/063/001-003	Roztwór doustny	QA08AB90	16.11.2006

— **Zmiana pozwolenia na dopuszczenie do obrotu (Art. 38 rozporządzenia (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady): Zatwierdzenie**

Data wydania decyzji	Nazwa produktu leczniczego	Posiadacz pozwolenia na dopuszczenie do obrotu	Numer wpisu w rejestrze wspólnotowym	Data notyfikacji
20.11.2006	Virbagen Omega	VIRBAC S.A. 1 ere Avenue 2065 m L.I.D. F-06 516 Carros	EU/2/01/030/001-004	22.11.2006

Osoby pragnące zapoznać się z ogólnie dostępną oceną przedmiotowych produktów leczniczych oraz odnoszącymi się do nich decyzjami, proszone są o kontakt z:

The European Medicines Agency
Europejską Agencją Leków
7, Westferry Circus, Canary Wharf
London E14 4HB
United Kingdom

Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych

(2006/C 321/07)

Niniejsza publikacja uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu do wniosku zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006. Komisja musi otrzymać oświadczenia o sprzeciwie w terminie sześciu miesięcy od daty publikacji.

STRESZCZENIE

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 510/2006

Wniosek o rejestrację zgodnie z art. 5 i art. 17 ust. 2

SZPARAG „ASPARAGO BIANCO DI BASSANO”

CE N.: IT/PDO/005/0338/17.3.2004

CHNP (X) CHOG ()

Niniejsze zestawienie zostało sporządzone wyłącznie do celów informacyjnych. W celu uzyskania dokładnych informacji zainteresowane strony mogą zapoznać się z pełną wersją opisu produktu udostępnianą przez władze krajowe, o których mowa w pkt 1, lub przez służby Komisji Europejskiej ⁽¹⁾.

1. *Właściwy organ państwa członkowskiego:*

Nazwa: Ministero delle politiche agricole e forestali
Adres: Via XX Settembre n. 20
I-00187 Roma
Telefon: (39-06) 481 99 68
Faks: (39-06) 42 01 31 26
E-mail: qtc3@politicheagricole.it

2. *Grupa składająca wniosek:*

Nazwa: Associazione per la tutela e la valorizzazione dell'Asparago Bianco di Bassano
Adres: Via G. Matteotti, 39
I-36061 Bassano del Grappa (VI)
Telefon: (39-0424) 52 13 45
Faks: —
E-mail: —
Skład: producenci/przetwórcy (X) inni ()

3. *Rodzaj produktu:*

Klasa 1.6 — Owoce, warzywa i zboża nieprzetworzone lub przetworzone, wymienione w załączniku I — Szparagi.

4. *Specyfikacja produktu (podsumowanie warunków określonych w art. 4 ust. 2)*

4.1 Nazwa: Szparag „Asparago Bianco di Bassano”

4.2 Opis:

Chroniona nazwa produktu (CHNP) „Asparago Bianco di Bassano” jest zarezerwowana dla wypustek szparaga (*Asparagus officinalis* L) wyprodukowanych na obszarze określonym w pkt. 4.3, wywodzących się z dwóch lokalnych odmian „Comune di Bassano” lub „Chiaro di Bassano”.

⁽¹⁾ Komisja Europejska — Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich — Departament ds. Polityki Jakości Produktów Rolnych — B-1049 Bruksela.

Wypustki objęte nazwą CHNP „Asparago Bianco di Bassano” powinny być:

- koloru białego. Zabarwienie lekko różowe i ewentualne lekkie ślady rdzy są dopuszczalne w przylistkach i w dolnej części pędu, pod warunkiem jednak, że nie występują na czubku wypustki (pierwsze 3 cm) oraz, że konsument łatwo może je usunąć w trakcie obierania. W żadnym wypadku nie może nimi być dotknięte więcej niż 10 % produktu w wiązce.
- dobrze uformowane: proste, nieuszkodzone, ze zwartym czubkiem wypustki nie mogą być puste, popękane, obrane ani połamane. Niewłókniste wypustki szparaga są podatne w momencie pakowania na boczne pęknięcia i z tego powodu dopuszczalne są lekkie pęknięcia, które pojawiły się już po zbiorach, maksymalnie u 15 % produktu w wiązce; dopuszcza się wypustki wygięte w lekki łuk;
- delikatne; nie dopuszcza się wypustek lekko zdrewniałych
- o świeżym wyglądzie i zapachu; wolne od obcych zapachów i smaków.
- zdrowe — nieuszkodzone przez gryzonie lub owady;
- oczyszczone z ziemi lub innych zabrudzeń;
- nieociekające wodą i stosunkowo suche po uprzednim myciu i chłodzeniu zimną, pozbawioną dodatków chemicznych wodą;

Cięcie wykonane u podstawy musi być na ile to możliwe równe i prostopadłe do osi podłużnej.

Klasyfikację przeprowadza się na podstawie długości i średnicy. Średnicę części środkowej wypustki otrzymuje się mierząc przekrój w połowie długości. Minimalna średnica części środkowej, z uwzględnieniem marginesu tolerancji, wynosi 11 mm. Wypustki muszą być pakowane w taki sposób, aby wiązkę tworzyły wypustki, których średnice różnią się średnio najwyżej o 10 mm. Wiązki klasyfikowane są na podstawie średnicy w części środkowej składających się na nie wypustek. Długość wypustek musi mieścić się w tej klasyfikacji i mieścić się w przedziałach podanych w tabeli poniżej:

	Średnica części środkowej	Długość
Maksymalna wielkość	> 11 mm	między 18 a 22 cm
Przy średnicy	> 11 aż do 14 mm	20 cm
Przy średnicy	= lub większej niż 15 mm	22 cm

- 4.3 Obszar geograficzny: Obszar geograficzny: obszar produkcji oraz pakowania „Asparago Bianco di Bassano” obejmuje kilka gmin w prowincji Vicenza w pobliżu miasta Bassano del Grappa, jak to określono w specyfikacji produkcji.
- 4.4 Dowód pochodzenia: Każda faza procesu produkcji musi być kontrolowana poprzez rejestrowanie każdego produktu wchodzącego i każdego produktu wychodzącego. Dzięki temu oraz dzięki rejestracji w specjalnie prowadzonych przez upoważniony organ kontrolny wykazach plantacji, producentów i zakładów pakujących oraz dzięki zgłaszaniu wyprodukowanych ilości zagwarantowana jest identyfikowalność i możliwość odtworzenia historii produktu w każdej fazie procesu produkcji. Wszystkie osoby fizyczne i prawne wpisane do poszczególnych rejestrów podlegają kontroli prowadzonej przez organ kontrolny, zgodnie ze specyfikacją produktu i odpowiednim planem kontroli. Szczególną kontrolą objęta będzie, prowadzona dla każdego sezonu produkcyjnego w wykazie złożonym w siedzibie organu kontrolnego, rejestracja terenów uprawy „Asparago Bianco di Bassano”, danych katastralnych dotyczących terenu upraw „Asparago Bianco di Bassano” oraz w odniesieniu do każdej działki katastralnej danych dotyczących właściciela, producenta, miejsca, terenów przeznaczonych pod uprawę „Asparago Bianco di Bassano” rejestracja kodów numerycznych oznaczonych wiązek.
- 4.5 Metoda produkcji: Specyfikacja produkcji określa, że tereny upraw muszą odznaczać się odczynem pH pomiędzy 5,5 a 7,5. Konieczne jest przeprowadzenie analizy chemicznej każdorazowo przy zakładaniu nowej szparagarni oraz co pięć lat dla głównych parametrów (pH, azot, fosfor, potas, wapń, magnez i substancje organiczne). Przy zakładaniu nowych szparagarni uwzględnia się analizy przeprowadzone w ciągu trzech uprzednich lat. Prace przygotowawcze przed założeniem szparagarni zaczynają się jesienią poprzedniego roku i polegają na lekkim wzruszeniu gleby na głębokość nieprzekraczającą 30 cm, po którym może nastąpić głębsze spulchnianie na głębokość 40 — 50 cm. Przy zakładaniu nowych szparagarni odległość między rzędami nie może być mniejsza niż 1,8 m w przypadku rzędów podwójnych i 2 m w przypadku rzędów pojedynczych. Maksymalna gęstość sadzenia wynosi 1,8 rośliny na metr kwadratowy.

Głębokość bruzd wynosi 15 — 20 cm. Karpy należy sadzić w marcu i kwietniu, zaś młode rośliny do końca czerwca. Szparagarnię na tym samym gruncie można założyć ponownie dopiero po upływie czterech lat.

W przypadku potwierdzonej obecności czynników powodujących poważne choroby roślin (*Rizoctonia* i *Fusarium*) szparagarnię można założyć ponownie dopiero po upływie 8 lat. Z uwagi na możliwość zaatakowania przez rizoktoniozę, w okresie poprzedzającym założenie szparagarni zabronione jest uprawianie na tym terenie ziemniaków, lucerny, marchwi, koniczyny, buraków. Zalecana jest natomiast poprzedzająca założenie szparagarni uprawa zbóż takich jak jęczmień, pszenica i kukurydza.

Rozmnażanie wegetatywne do własnego wykorzystania może być prowadzone przez samych rolników. Do tego celu wykorzystywać można jedynie odmiany lokalne odpowiadające wymaganiom określonym w art. 2 specyfikacji produkcji.

Przed założeniem nowej szparagarni należy obowiązkowo przeprowadzić pełną analizę chemiczną gruntu, którą w odniesieniu do głównych parametrów (pH, N, P, K, Ca, Mg i substancje organiczne) należy powtarzać co pięć lat. Uznaje się także analizy przeprowadzone w ciągu trzech uprzednich lat.

W toku prac przygotowawczych należy nawieźć glebę obornikiem w ilości 600 q/ha, który należy przyorać po przekompostowaniu. Przy stosowaniu innych nawozów organicznych należy kierować się wartościami określonymi dla obornika.

Azot przynajmniej w 50 % musi pochodzić ze źródeł organicznych. Nawozy fosforowe oraz część nawozów potasowych rozsiewa się jesienią lub w końcu zimy, natomiast nawozy azotowe i pozostałą część nawozów potasowych rozsiewa się po zbiorach (nie później niż w lipcu) w kilku etapach. Roczny wkład głównych składników odżywczych nie może w żadnym razie przekroczyć następujących maksymalnych dawek w jednostkach na hektar: azot 150, fosfor 80, potas 180. Ewentualne uzupełnienie mikroelementów należy przeprowadzić na przełomie jesieni i zimy.

W okresie zbiorów dozwolone jest stosowanie mulczowania przy pomocy ciemnej folii plastikowej powstrzymującej rozwój chwastów i nieprzepuszczającej światła, lub przy pomocy innego materiału, który pomoże produktowi zachować jego charakterystyczne właściwości.

W okresie, w którym następuje całkowite wyschnięcie pędów należy je ścinać, usuwać i palić oraz niwelować zagony po zakończeniu zbiorów, aby zapobiec zbytniemu rozrostowi korzeni rośliny.

Zbiory odbywają się w okresie od 1 marca do 15 czerwca.

Po uzyskaniu zezwolenia organu kontrolnego można przeprowadzić zbiory w uprawach szklarniowych lub tunelowych wcześniej, nie wcześniej jednak niż 1 lutego.

Szparagarniom w pełnym toku produkcyjnym zezwala się na maksymalną produkcję wynoszącą 80 q/ha.

Pakowanie produktu może odbywać się wyłącznie na obszarze pochodzenia, określonym w art. 3 specyfikacji produktu, dzięki czemu zagwarantowane są charakterystyczne właściwości, identyfikowalność i możliwość odtworzenia historii produktu oraz jego kontrolowanie.

- 4.6 Związek: Tereny uprawy „Asparago Bianco di Bassano” to gleby słabozwięzłe lub luźne, o zwirowym podłożu, charakteryzujące się wysoką przepuszczalnością i dość wysoką zawartością substancji organicznych; odczyn pH waha się między 5,5 a 7,5 (gleby lekko kwaśne — obojętne).

Obszary te mają charakter aluwialny ponieważ stanowią część regionu Valsugana, przez który płynie rzeka Brenta. O składzie gleby decyduje skład fizyczny i chemiczny materiału osadowego: osadów zwirowych, piaszczystych i mułowych naniesionych przez wody i osadzonych na równinie rzecznej.

Na klimat na obszarach uprawy „Asparago Bianco di Bassano” wywiera wpływ rzeka Brenta, która płynie przez region Valsugana oraz chroniące je masywy górskie takie jak Prealpy Weneckie (Prealpi Venete) i Massiccio del Grappa.

Średnie roczne opady wynoszą około 1 000 mm, zaś wartości szczytowe przypadają na przełomie kwietnia/maja i września/października.

Średnia roczna temperatura waha się od 2,5° do 23°, przy czym wartości szczytowe odnotowywane są w styczniu i lipcu. Ważnym czynnikiem meteorologicznym jest siła i kierunek wiatru, który wieje z okolic Alta Valsugana na południowy-wschód i decyduje o powstaniu mikroklimatu, panującego na obszarach upraw i charakteryzującego się umiarkowaną wilgocą, obniżonym występowaniem zamglenia, oraz ograniczonym wpływem na amplitudę cieplną gleby.

Dzięki tym właściwościom klimatu system korzeniowy rośliny rozrasta się zarówno na szerokość jak i na głębokość, tworząc skomplikowaną strukturę kłączy o mięsistych korzeniach. W ten sposób wzrasta zdolność do przyswajania składników odżywczych oraz do produkcji cukrów. W efekcie następuje szybki wzrost wypustek o pożądanych rozmiarach, w całości nadających się do spożycia i o niskim stopniu zwłóknienia.

W Republice Weneckiej szparagi uważane były za potrawę szlachetną, czego dowodem są rachunki za uczty wydawane dla honorowych gości już w początkach szesnastego wieku. Począwszy od siedemnastego wieku szparagi były uprawiane w Republice Weneckiej w ogrodach na lądzie stałym. Biskupi udający się na Sobór Trydencki (1545 — 1563) przejeżdżając przez Bassano skosztowali lokalnego specjału i niektórzy z nich uwiecznili jego pochwałę na piśmie. Pozostało też wiele innych świadectw głoszących wyborną jakość „Asparago Bianco di Bassano”.

4.7 Organ kontrolny:

Nazwa: CSQA S.r.l.

Adres: Via S. Gaetano 74, Thiene (VI)

Telefon: (39-0445) 36 60 94

Faks: (39-0445) 38 26 72

E-mail: csqa@csqa.it

Organ kontrolny spełnia wymogi normy EN 45011.

4.8 Etykietowanie: Każde opakowanie musi zawierać wiązki tej samej wielkości; każda z wiązek musi być jednorodna. Wypustki należy wprowadzać do obrotu w dobrze obwiązanych wiązkach, których ciężar waha się od 0,5 do 4 kg.

Wypustki znajdujące się w zewnętrznej warstwie wiązki muszą odpowiadać swym wyglądem i rozmiarami wypustkom znajdującym się wewnątrz wiązki. Wypustki muszą być jednakowej długości.

Zgodnie z tradycją, każda wiązka po wyrównaniu jej dolnych końcówek musi zostać solidnie związana przy pomocy młodego wierzbowego pędu, lokalnie nazywanego „stroppa”. Każda wiązka musi być zaopatrzona w etykietę przytwierdzoną do pędu („stroppa”), na której znajdzie się nazwa ChNP „Asparago Bianco di Bassano” i numer identyfikacyjny wiązki, umożliwiający jej odzyskanie.

Wiązki muszą być regularnie rozmieszczone w pojemnikach drewnianych, plastikowych lub wykonanych z innego odpowiedniego materiału.

Bezpośrednio na pojemnikach lub na przytwierdzonych do nich specjalnych etykietach należy umieścić następujące informacje: ASPARAGO BIANCO DI BASSANO — D.O.P. (chroniona nazwa pochodzenia); nazwa producenta, nazwa firmy pakującej i jej adres, data pakowania, oraz następujące oznaczenia handlowe: klasa jakości (normy UE), rozmiar, liczba wiązek, ich średnia waga.

Oznaczenie produktu składa się z logo CHNP i kodów identyfikacyjnych produktu i producenta, umożliwiających identyfikację produktu.

Oznaczenie to, stanowiące gwarancję chronionej nazwy produktu, należy przytwierdzić, w sposób pozwalający na jego jednorazowe wykorzystanie, do pędu („stroppa”) w górnej części wiązki.

4.9 Krajowe wymogi ustawodawcze: —

Publikacja zmiany wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych

(2006/C 321/08)

Niniejsza publikacja uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu wobec zmiany wniosku zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006. Oświadczenia o sprzeciwie muszą wpłynąć do Komisji w terminie sześciu miesięcy od daty publikacji.

ZMIANA WNIOSKU

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 510/2006

Zmiana wniosku o rejestrację zgodnie z art. 9 i art. 17 ust. 2

„ASIAGO”

Nr WE: IT/PDO/117/0001

CHNP (X) CHOG ()

Wnioskowane zmiany

Pozycja(-e) w specyfikacji produktu

- ☐ Nazwa produktu
- ☒ Opis produktu
- ☒ Obszar geograficzny
- ☐ Dowód pochodzenia
- ☒ Metoda produkcji
- ☐ Związek
- ☒ Etykietowanie
- ☐ Wymogi krajowe

Zmiana(-y):

Opis

Opisane są szczególne właściwości chemiczne (wilgotność, zawartość białka, zawartość tłuszczu, zawartość tłuszczu w suchej masie) oraz mikrobiologiczne (patogeny, *S. aureus*, *E. coli*, bakterie coli 30 °C) obydwu rodzajów sera „Asiago”, pressato i d'allevato.

Wyjaśnia się, że oba rodzaje sera, po minimalnym okresie dojrzewania, mogą zostać poddane powierzchniowej obróbce przy pomocy substancji dopuszczonych na mocy ustawodawstwa krajowego, z wyjątkiem form, w stosunku do których używa się dodatkowo nazwy „wyrób górski”.

Obszar geograficzny

Określenie obszar górski jest zdefiniowane: jest to obszar położony na wysokości powyżej 600 m.

Metoda produkcji

Dodaje się opis dotyczący żywienia bydła, ze wskazaniem niedozwolonej paszy i karmy. W przypadku sera, w stosunku do którego używa się dodatkowo nazwy „wyrób górski”, zaznacza się, że wszelkie stosowanie kiszonki jest niedozwolone.

W odniesieniu do obydwu rodzajów sera „Asiago”, pressato i d'allevato, podaje się konkretne dane dotyczące temperatury, maksymalnego czasu przechowywania oraz składu przetwarzanego mleka.

W odniesieniu do obydwu rodzajów sera „Asiago” podaje się parametry fizyczne i czasowe dotyczące otrzymywania sera. W przypadku sera „Asiago” d’alleva, do poddawanego przetworzeniu mleka dopuszcza się dodawanie lizozymu (E 1105), z wyjątkiem serów, w stosunku do których używa się dodatkowo nazwy „wyrób górski”.

Precyzuje się również dokładne parametry dotyczące warunków, w jakich przebiega dojrzewanie i przechowywanie produktu (temperatura i wilgotność). Określa się minimalną długość dojrzewania dla sera „Asiago” d’alleva (60 dni lub 90 dni dla form, w stosunku do których używa się dodatkowo nazwy „wyrób górski”).

W celu poprawniejszej identyfikacji rodzaju sera wprowadza się stosowanie numerowanych tabliczek kazeinowych i drukowanie na brzegu sera litery odpowiadającej miesiącowi produkcji.

Ser „Asiago” ChNP w całości może być krojony na porcje i pakowany w kawałkach, w których widać będzie brzeg. Jeżeli z krojeniem wiąże się skrobanie i/lub usunięcie wierzchniej warstwy (skórki), pakowanie powinno odbywać się w miejscu produkcji, aby nie naruszać gwarancji autentyczności produktu.

Etykietowanie

Wymieniono ewentualne dodatkowe określenia używane do identyfikacji dwóch rodzajów (świeży, dojrzwały) sera „Asiago”, podobnie jak stopnie dojrzałości sera „Asiago” d’alleva (częściowo dojrzwały, dojrzwały, bardzo dojrzwały), możliwość wskazania na etykiecie, że nie został zastosowany lizozym (E 1105) oraz zasady stosowania zapisu „wyrób górski” zastrzeżonego dla sera wyprodukowanego w górach, przy użyciu mleka otrzymanego w górach.

STRESZCZENIE ZAKTUALIZOWANE

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 510/2006

„ASIAGO”

Nr WE: IT/PDO/117/0001

CHNP (X) CHOG ()

Niniejsze zestawienie zostało sporządzone wyłącznie do celów informacyjnych. W celu uzyskania dokładnych informacji zainteresowane strony mogą zapoznać się z pełną wersją opisu produktu udostępnianą przez władze krajowe, o których mowa w pkt 1, lub przez służby Komisji Europejskiej ⁽¹⁾.

1. właściwy organ państwa Członkowskiego:

Nazwa: Ministero politiche agricole e forestali
Adres: Via XX Settembre, 20
I-00187 Roma
Telefon: (39-06) 481 99 68
Faks: (39-06) 42 01 31 26
E-mail: QTC3@politicheagricole.it

2. Grupa składająca wniosek:

Nazwa: Consorzio Tutela formaggio Asiago
Adres: Corso Fogazzaro, 18
I-36100 Vicenza
Telefon: (39-0444) 32 17 58
Faks: (39-0444) 32 62 12
E-mail: asiago@asiagocheese.it
Skład: producenci/przetwórcy (X) inni ()

⁽¹⁾ Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich, Departament ds. Polityki Jakości Produktów Rolnych, B-1049 Bruksela.

3. Rodzaj produktu:

Klasa 1.3 — SER

4. Specyfikacja produktu (podsumowanie warunków określonych w art. 4 ust. 2)

4.1 Nazwa: „Asiago”

4.2 Opis: Chroniona nazwa pochodzenia „Asiago” jest zarezerwowana dla sera półtwardego produkowanego wyłącznie z mleka krowiego otrzymanego zgodnie z opisem produktu, dzielącego się na dwa rodzaje — Asiago pressato i Asiago d’alleva

4.2.1. Szczególne właściwości techniczne sera „Asiago” pressato po 20 dniach dojrzewania

a) optyczne/organoleptyczne: miąższ biały lub lekko słomkowy; oczka wyraźnie zaznaczone i nieregularne; smak delikatny i przyjemny; skórka cienka i elastyczna.

b) chemiczne

		Szczególny margines tolerancji
wilgotność	39,5 %	+/- 4,5
zawartość białka	24,0 %	+/- 3,5
zawartość tłuszczu	30,0 %	+/- 4,0
chlorek sodu	1,7 %	+/- 1,0
zawartość tłuszczu w masie suchej	równa lub powyżej 44 %	margines tolerancji 0

c) fizyczne

Brzeg	prosty lub lekko wypukły
Boki	płaskie lub prawie płaskie
Masa	od 11 kg do 15 kg
Wysokość	od 11 do 15 cm
Średnica	od 30 do 40 cm

d) mikrobiologiczne i higieniczno-sanitarne

patogeny	brak
S. aureus	(*)M < 1 000 na g
E. coli	(*)M < 1 000 na g
bakterie coli 30 °C	(*)M < 100 000 na g

(*) Dane odnoszą się do sera otrzymanego z mleka poddanego obróbce cieplnej.

4.2.2. Szczególne właściwości techniczne sera „Asiago” d’alleva po 60 dniach dojrzewania

a) optyczne/organoleptyczne: miąższ słomkowy lub lekko słomkowy; oczka małej i średniej wielkości; smak łagodny (częściowo dojrzały)/aromatyczny (dojrzały); skórka gładka i regularna.

b) chemiczne

		Szczególny margines tolerancji
wilgotność	34,50 %	+/- 4,00
zawartość białka	28,00 %	+/- 4,00
zawartość tłuszczu	31,00 %	+/- 4,50
chlorek sodu	2,40 %	+/- 1,00
zawartość tłuszczu w suchej masie	równa lub powyżej 34%	margines tolerancji 0

c) fizyczne

Brzeg	prosty lub prawie prosty
Boki	płaskie lub prawie płaskie
Masa	od 8 kg do 12 kg
Wysokość	od 9 do 12 cm
Średnica	od 30 do 36 cm

d) mikrobiologiczne i higieniczno-sanitarne

patogeny	brak
<i>S. aureus</i>	M < 10 000 na g
<i>E. coli</i>	M < 100 000 na g

Sery „Asiago” po upływie minimalnego okresu dojrzewania mogą zostać poddane powierzchniowej obróbce przy pomocy substancji dopuszczonych na mocy obowiązujących przepisów. Zewnętrzna część sera (skórka) nie nadaje się do spożycia.

Powierzchniowa obróbka serów musi w każdym przypadku umożliwiać odczytanie identyfikacyjnej tabliczki kazeinowej i logo wchodzącego w skład nazwy. Zabrania się obróbki powierzchniowej sera „Asiago” za pomocą barwników i przeciwutleniaczy, jeżeli używa się w stosunku do niego dodatkowo nazwy „wyrób górski”.

Ser „Asiago” CHNP w całości może być krojony na porcje i pakowany w kawałkach, w których widać będzie brzeg sera.

- 4.3 Obszar geograficzny: Ser CHNP „Asiago” produkowany jest z mleka krowiego pochodzącego z hodowli znajdujących się w granicach wspomnianego obszaru geograficznego, w mleczarniach również się tam znajdujących. Obszar ten odpowiada obszarowi administracyjnemu, w którego skład wchodzi gminy prowincji Vicenza, Trent, Padwa i Treviso, zgodnie z informacjami zawartymi w opisie produktu. Wspomniany obszar produkcji znajduje się na wysokości co najmniej 600 m. i jest określony jako obszar górski.
- 4.4 Dowód pochodzenia: Każdy etap procesu produkcji jest kontrolowany. Organizm kontrolny zarządza wykazem producentów mleka, punktów skupu mleka, przetwórców, zakładów, w których odbywa się dojrzewanie serów i podmiotów pakujących ser bez skórki, którzy podlegają kontrolom zgodnie ze opisem produktu i odpowiednim programem kontroli, tak aby zagwarantować identyfikację produktu i możliwość odtworzenia jego historii. W przypadku stwierdzenia niezgodności procesu produkcyjnego lub produktu, wprowadzanie produktu do obrotu pod nazwą „Asiago” jest zabronione.
- 4.5 Metoda produkcji: W opisie produktu precyzuje się w szczególności, że w żywieniu bydła, od którego pochodzi mleko przeznaczone do produkcji sera CHNP „Asiago”, nie należy stosować niektórych pasz i rodzajów karmy. Jeżeli mleko jest przeznaczone do produkcji sera CHNP „Asiago” oznaczonego jako „wyrób górski”, w żywieniu bydła zabrania się również stosowania wszelkiego rodzaju kiszzonek.

Do produkcji sera „Asiago” pressato stosuje się mleko odpowiadające obowiązującym normom sanitarnym, pochodzące z jednego lub dwóch dojeń, surowe lub pasteryzowane przez 15 sekund w temperaturze 72 °C, zgodnie z obowiązującymi przepisami. Do produkcji sera „Asiago” d'allevo stosuje się mleko odpowiadające obowiązującym normom sanitarnym, surowe lub poddane przez 15 sekund obróbce termicznej w 57/68 °C, pochodzące bądź z dwóch dojeń, w których mleko jest częściowo odtłuszczone powierzchniowo, bądź z dwóch dojeń, z których w jednym mleko jest częściowo odtłuszczone powierzchniowo lub z jednego dojenia, w którym mleko jest częściowo odtłuszczone powierzchniowo. Do produkcji sera CHNP „Asiago” „wyrób górski” stosuje się mleko z dwóch lub czterech dojeń, którego przetworzenie powinno nastąpić w ciągu 18 godzin od chwili przyjęcia w przypadku mleka z dwóch dojeń lub w ciągu 24 godzin w przypadku mleka z 4 dojeń.

W przypadku sera „Asiago” d'allevo do przetwarzanego mleka można ewentualnie dodać lizozymu (E 1105) w granicach dozwolonych przepisami. Stosowanie lizozymu jest zakazane w produkcji „Asiago” „wyrób górski”.

Minimalny okres dojrzewania dla sera „Asiago” pressato wynosi 20 dni od daty produkcji; dla sera „Asiago” d'allevo okres ten wynosi 60 dni od ostatniego dnia miesiąca produkcji; dla sera „Asiago” oznaczonego jako „wyrób górski” okres ten wynosi 90 dni od ostatniego dnia miesiąca produkcji w przypadku Asiago d'allevo i 30 dni od daty produkcji w przypadku Asiago pressato.

Dojrzewanie musi odbywać się na obszarze, w którym dokonuje się produkcji.

Ser Asiago z oznaczeniem „wyrób górski” musi dojrzewać w zakładach znajdujących się na obszarze górskim, w pomieszczeniach, które mogą posiadać temperaturę i wilgotność określoną zewnętrznymi warunkami pogodowymi. Jeżeli krojenie obejmuje także skrobanie lub usunięcie wierzchniej warstwy (skórki), przez co przestaje być widoczna nazwa pochodzenia sera (kostki, plastry), pakowanie musi odbywać się na obszarze produkcji, tak by zapewnić możliwość odtworzenia historii produktu. Ser „Asiago” wyprodukowany z mleka pochodzącego z hodowli górskich i przetworzony w mleczarniach znajdujących się na obszarze górskim oraz tam dojrzewający może mieć na etykiecie dodatkową informację „wyrób górski”.

- 4.6 Związek: W wyniku działania czynników naturalnych, przedmiotowy obszar produkcji posiada zasadniczo jednorodne warunki klimatyczne i glebowe, które mają wpływ na paszę podawaną mlecznym krowom. W wyniku działania czynnika ludzkiego, ser „Asiago” pochodzący pierwotnie z płaskowyżu Asiago, wskutek związanej z pierwszą wojną światową migracji ludności, rozpowszechnił się na sąsiednich terenach podgórskich.

- 4.7 Organ kontrolny:

Nazwa: CSQA S.r.l. Certificazioni

Adres: Via S. Gaetano, 74
I-36016 Thiene (VI)

Telefon: (39-0445) 36 60 94

Faks: (39-0445) 38 26 72

E-mail: csqa@csqa.it

- 4.8 Etykietowanie: Wszystkie rodzaje sera CHNP typu „Asiago” mogą być zidentyfikowane dzięki numerowanym tabliczkom kazeinowym i oznaczone przy pomocy odcisniętego znaku będącego w posiadaniu Consorzio di Tutela, który wydaje go do użycia podmiotom do tego uprawnionym. Znak zawiera logo wchodzące w skład nazwy oraz będące integralną częścią opisu produktu, kod alfanumeryczny producenta sera, chronioną nazwę pochodzenia Asiago powtórzoną wielokrotnie, zapisaną literami o wysokości 25 mm w przypadku sera Asiago pressato i o wysokości 20 mm w przypadku sera Asiago d'allevo.

W przypadku sera Asiago d'allevo na brzegu nadrukowana jest ponadto litera wskazująca miesiąc produkcji, zgodnie z wymaganiami opisu produktu. W przypadku serów Asiago oznaczonych jako „wyrób górski”, wspomniany wyżej odcisk zawiera ponadto jednokrotnie umieszczony napis „wyrób górski”. Poza tym po upływie minimalnego okresu dojrzewania, sery Asiago „wyrób górski” są dodatkowo identyfikowane przy pomocy znaku na brzegu sera wypalonego przy użyciu narzędzi należących do Consorzio di tutela i udostępnionych uprawnionym producentom sera będących w posiadaniu pieczęci, o której mowa w opisie produktu.

Ser „Asiago” pressato może również zawierać na etykiecie zapis „fresco” (świeży).

Ser „Asiago” d'allevo może również zawierać na etykiecie napis „stagionato” (dojrzały).

Ser „Asiago” d'allevo dojrzewający przez 4/6 miesięcy może zawierać na etykiecie napis „mezzano” (częściowo dojrzały).

Ser „Asiago” d'allevo dojrzewający przez ponad 10 miesięcy może zawierać na etykiecie napis „vecchio” (dojrzały).

Ser „Asiago” d'allevo dojrzewający przez ponad 15 miesięcy może zawierać na etykiecie napis „stravecchio” (bardzo dojrzały).

Zezwala się na ewentualne wskazanie na etykiecie, że nie został zastosowany lizozym (E 1105).

Na etykietach, pieczęciach, sitodrukach itp., wskazujących nazwę przedsiębiorstwa, oznaczenia będące częścią chronionej nazwy pochodzenia CHNP „Asiago” (oznaczenie przy pomocy odcisku) oraz identyfikujące rodzaj sera Asiago tabliczki kazeinowe powinny zawsze pozostawać czytelne.

- 4.9 Krajowe wymogi ustawodawcze: —
-

Komunikat rządu francuskiego dotyczący dyrektywy 94/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węglowodorów ⁽¹⁾

(Zawiadomienie dotyczące wniosku o wyłączne zezwolenie na poszukiwanie węglowodorów płynnych lub gazowych, zwane „zezwoleнием Juan de Nova Maritime Profond”)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/C 321/09)

Pismem z dnia 6 kwietnia 2006 r. spółka Marex Petroleum Corporation (dba Marex, Inc.), mająca siedzibę pod adresem: 11711 Memorial Drive, Suite 258, Texas 77024 Houston (Stany Zjednoczone) oraz spółka Roc Oil Company Limited mająca siedzibę pod adresem: 1 Market Street, Level 14, Sydney 2000 NSW (Australia), złożyły wniosek o wyłączne zezwolenie na okres pięciu lat na poszukiwanie węglowodorów płynnych lub gazowych zwane „zezwoleнием Juan de Nova Maritime Profond” na nieokreślonej powierzchni około 62 000 km², odnoszące się do dna morskiego w wyłącznej strefie ekonomicznej francuskiej wyspy Juan de Nova.

Strefę tego pozwolenia wyznaczają:

- z jednej strony, na wschodzie wyspy — linia dzieląca strefę ekonomiczną francuską i malgaską, do ustalenia.
- z drugiej strony, na zachodzie wyspy — linia dzieląca strefę ekonomiczną francuską i mozambicką, do ustalenia.

Składanie wniosków i kryteria udzielenia zezwolenia

Podmioty składające wniosek początkowy i wnioski konkurencyjne muszą udowodnić, że spełniają warunki konieczne do uzyskania zezwolenia, określone w art. 3 i art. 4 dekretu 95-427 z dnia 19 kwietnia 1995 r. ze zmianami, dotyczącego zezwoleń na wydobywanie (Dziennik Urzędowy Republiki Francuskiej z dnia 22 kwietnia 1995 r.) utrzymanego w mocy art. 63 dekretu nr 2006-648 z dnia 2 czerwca 2006 r. dotyczącego zezwoleń na wydobywanie oraz zezwoleń na składowanie podziemne.

Zainteresowane przedsiębiorstwa mogą przedłożyć konkurencyjne wnioski w terminie dziewięćdziesięciu dni od chwili opublikowania niniejszego zawiadomienia, zgodnie z zasadami opisanymi w „Zawiadomieniu dotyczącym udzielania zezwoleń na wydobywanie węglowodorów we Francji”, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich C 374 z dnia 30 grudnia 1994 r., str. 11 i ustanowionymi dekretem 95-427 z dnia 19 kwietnia 1995 r. ze zmianami. Konkurencyjne wnioski należy kierować do ministra odpowiedzialnego za przemysł wydobywczy, na podany poniżej adres.

Decyzje dotyczące wniosku początkowego i wniosków konkurencyjnych podlegają kryteriom udzielania zezwoleń na wydobywanie, określonych w art. 5 wspomnianego dekretu i są podejmowane w terminie dwóch lat od daty otrzymania przez władze francuskie wniosku początkowego, tzn. najpóźniej do dnia 10 kwietnia 2008 r.

Warunki i wymagania dotyczące prowadzenia i zaprzestania działalności

Wnioskodawcy proszeni są o zapoznanie się z treścią art. 79 i 79.1 kodeksu górniczego oraz z dekretem nr 2006-649 z dnia 2 czerwca 2006 r. dotyczącym wydobywania, składowania podziemnego oraz nadzoru kopalń i składowania podziemnego. (Dziennik Urzędowy Republiki Francuskiej z dnia 3 czerwca 2006 r.)

Wszelkie dodatkowe informacje można uzyskać w Ministerstwie Gospodarki, Finansów i Przemysłu — Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie (direction générale de l'énergie et des matières premières, direction des ressources énergétiques et minérales, bureau de la législation minière), 61, boulevard Vincent-Auriol, Télédéc 133, F-75703 Paris Cedex 13 [telefon: (33) 144 97 23 02, faks: (33) 144 97 05 70].

Wymienione wyżej przepisy ustawowe i wykonawcze są dostępne na stronie internetowej:

<http://www.legifrance.gouv.fr>

⁽¹⁾ Dz.U. L 164 z 30.6.1994.

Upřednie zgłoszenie koncentracji
(Sprawa nr COMP/M.4441 — EN+/Glencore/Sual/UC Rusal)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/C 321/10)

1. W dniu 19 grudnia 2006 r. zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾ Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której UC Rusal Limited, nowo utworzone przedsiębiorstwo zależne od EN+ Group Limited („EN+”, Jersey) przejmuje w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady kontrolę nad niektórymi aktywami i udziałami przedsiębiorstw Sual Partner Ltd („Sual assets”) i Glencore International („Glencore assets”) w drodze wniesienia udziałów i aktywów.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- w przypadku EN+: energetyka, maszyny, usługi finansowe, działalność w sektorze budowlanym i nieruchomości, wydobywanie boksytu, produkcja i sprzedaż aluminium i wyrobów pokrewnych;
- w przypadku Sual assets: wydobywanie boksytu, produkcja i sprzedaż aluminium i wyrobów pokrewnych;
- w przypadku Glencore assets: wydobywanie boksytu, produkcja i sprzedaż aluminium i wyrobów pokrewnych.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia (WE) nr 139/2004. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przysyłać do Komisji faksem (nr faksu: (32-2) 296 43 01 lub 296 72 44) lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.4441 — EN+/Glencore/Sual/UC Rusal, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition,
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1.

Procedura informacyjna — przepisy techniczne**(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2006/C 321/11)

Dyrektywa 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 204 z 21.7.1998, str. 37; Dz.U. L 217 z 5.8.1998, str. 18).

Notyfikacje projektów krajowych przepisów technicznych otrzymane przez Komisję

Pozycja ⁽¹⁾	Tytuł	Koniec trzymiesięcznego okresu status quo ⁽²⁾
2006/0620/F	Noty techniczne Pro Pharmacopoea poddane konsultacji publicznej	26.2.2007
2006/0621/SI	Rozporządzenie w sprawie warunków, które musi spełniać żywność bezglutenowa lub żywność o bardzo niskiej zawartości glutenu	28.2.2007
2006/0622/F	Dekret w sprawie bezpieczeństwa niektórych mebli wyściełanych	28.2.2007
2006/0623/EE	Ustawa zmieniająca ustawę o opakowaniach i ustawę o podatku akcyzowym od opakowań	1.3.2007
2006/0624/PL	Rozporządzenie Ministra Gospodarki zmieniające rozporządzenie w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy, prowadzenia ruchu oraz specjalistycznego zabezpieczenia przeciwpożarowego w zakładach górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi	1.3.2007
2006/0625/PL	Rozporządzenie Ministra Gospodarki zmieniające rozporządzenie w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy, prowadzenia ruchu oraz specjalistycznego zabezpieczenia przeciwpożarowego w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny podstawowe	1.3.2007
2006/0626/F	Projekt rozporządzenia w sprawie dostępności dla osób niepełnosprawnych istniejących budynków użyteczności publicznej oraz istniejących ogólnodostępnych obiektów	2.3.2007
2006/0627/F	Projekt rozporządzenia w sprawie dostępności dla osób niepełnosprawnych zbiorowych budynków mieszkalnych, w których prowadzone są prace, oraz istniejących budynków, w których dokonuje się zmiany przeznaczenia pomieszczeń na mieszkania	2.3.2007
2006/0628/D	Dodatkowe techniczne warunki umowy — budownictwo wodne (ZTV-W) w zakresie zabezpieczeń skarp i dna (zakres świadczeń 210), wydanie 2006	2.3.2007
2006/0629/CZ	Obwieszczenie z dnia ... 2006 r. określające szczegóły markowania i barwienia wybranych olejów mineralnych oraz szczegóły markowania niektórych innych olejów mineralnych	2.3.2007
2006/0630/UK	Przepisy z 2007 r. w sprawie zakazu palenia (oznaczenia)(Irlandia Północna)	2.3.2007
2006/0631/SI	Ustawa o współistnieniu roślin zmodyfikowanych genetycznie z pozostałymi roślinami rolnymi	5.3.2007
2006/0632/D	Ustawa zmieniająca po raz czwarty ustawę o podatku od pojazdów mechanicznych	⁽⁴⁾
2006/0633/B	Projekt tekstu nr LISA 14ter 2006-11 w sprawie rewizji umowy o współpracy z dnia 30 maja 1996 r. dotyczącej zapobiegania i zarządzania odpadami opakowaniowymi, a dokładniej — środków mających na celu transponowanie do prawa krajowego dyrektywy 2004/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. zmieniającej dyrektywę 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych	⁽⁴⁾

Pozycja ⁽¹⁾	Tytuł	Koniec trzymiesięcznego okresu status quo ⁽²⁾
2006/0634/S	Przepisy Zarządu Dróg w sprawie zmiany w przepisach (przepisy UD 2004:43) dotyczących stosowania europejskich standardów obliczeniowych	7.3.2007
2006/0635/NL	Rozporządzenie Sekretarza Stanu do Spraw Społecznych i Zatrudnienia w sprawie zmian w rozporządzeniu SWZ (Sociale Zaken en Werkgelegenheid — Spraw Społecznych i Zatrudnienia) dotyczącym subsydiów i wsparcia finansowego dla wyposażenia stanowisk pracy	⁽⁴⁾
2006/0636/NL	Rozporządzenie wykonawcze w sprawie odpisu z tytułu inwestycji w energię wraz z Listą energii 2007	⁽⁴⁾
2006/0637/CZ	Projekt obwieszczenia zmieniającego obwieszczenie nr 141/1997 Zb.U. w sprawie wymogów technicznych dla produkcji, magazynowania i przetwarzania spirytusu, z późniejszymi zmianami	8.3.2007
2006/0638/F	Rozporządzenie w sprawie charakterystyk technicznych krajowego sygnału alarmowego	8.3.2007
2006/0639/CZ	Projekt ustawy zmieniającej ustawę nr 86/2002 Zb.U. o ochronie powietrza	8.3.2007

⁽¹⁾ Rok — numer identyfikacyjny — Państwo Członkowskie nadsyłające.

⁽²⁾ Okres, w którym projekt nie może zostać przyjęty.

⁽³⁾ Okres status quo nie ma zastosowania, ponieważ Komisja przyjmuje uzasadnienie pilnego przyjęcia podane przez Państwo Członkowskie dokonujące notyfikacji.

⁽⁴⁾ Okres status quo nie ma zastosowania, ponieważ przepisy dotyczą specyfikacji technicznych lub innych wymagań bądź przepisów dotyczących usług, związanych z przepisami podatkowymi lub finansowymi, zgodnie z art. 1 ust. 11 akapitem drugim tiret trzecie dyrektywy 98/34/WE.

⁽⁵⁾ Procedura informacyjna zakończona.

Komisja zwraca uwagę na orzeczenie wydane w dniu 30 kwietnia 1996 r. w sprawie *CIA Security* (C-194/94 — ECR I, str. 2201), w którym Trybunał Sprawiedliwości orzekł, że artykuły 8 i 9 Dyrektywy 98/34/WE (wcześniej 83/189/EWG) należy interpretować w taki sposób, że jednostki mogą powoływać się na nie przed sądami krajowymi, mającymi obowiązek zaniechać stosowania krajowego przepisu technicznego, który nie został notyfikowany zgodnie z Dyrektywą.

Orzeczenie to potwierdza komunikat Komisji z dnia 1 października 1986 r. (Dz.U. C 245 z 1.10.1986, str. 4).

W związku z tym, niedopełnienie obowiązku notyfikacji powoduje, że odnośne przepisy techniczne nie mogą być stosowane przez sąd, w rezultacie nie mają one mocy obowiązującej w stosunku do jednostek.

Więcej informacji na temat procedury notyfikacji można zasięgnąć pod adresem:

European Commission
DG Enterprise and Industry, Unit C3

B-1049 Brussels

e-mail: Dir83-189-Central@ec.europa.eu

Informacje także na stronie internetowej: <http://ec.europa.eu/enterprise/tris/>

Aby uzyskać dalsze informacje na temat notyfikacji, prosimy o kontakt z krajowymi instytucjami wymienionymi poniżej:

WYKAZ INSTYTUCJI KRAJOWYCH ODPOWIEDZIALNYCH ZA WDRAŻANIE DYREKTYWY 98/34/WE**BELGIA**

BELNotif
Qualité et Sécurité
SPF Economie, PME, Classes moyennes et Energie
NG III — 4ème étage
boulevard du Roi Albert II/16
B-1000 Bruxelles

Pani Pascaline Descamps
Tel.: (32-2) 277 80 03
Faks: (32-2) 277 54 01
e-mail: pascaline.descamps@mineco.fgov.be
paolo.caruso@mineco.fgov.be

e-mail ogólny: belnotif@mineco.fgov.be

Witryna internetowa: <http://www.mineco.fgov.be>

REPUBLIKA CZESKA

Czech Office for Standards, Metrology and Testing
Gorazdova 24
P.O. BOX 49
CZ-128 01 Praha 2

Pan Miroslav Chloupek
Director of International Relations Department
Tel.: (420) 224 907 123
Faks: (420) 224 914 990
e-mail: chloupek@unmz.cz

Pani Lucie Růžicková
Tel.: (420) 224 907 139
Faks: (420) 224 907 122
e-mail: ruzickova@unmz.cz

e-mail ogólny: eu9834@unmz.cz

Witryna internetowa: <http://www.unmz.cz>

DANIA

Erhvervs- og Byggestyrelsen
(National Agency for Enterprise and Construction)
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
DK-2100 København Ø (or DK-2100 Copenhagen OE)

Pan Bjarne Bang Christensen
Legal adviser
Tel.: (45) 35 46 63 66 (bezpośredni)
e-mail: bbc@ebst.dk

Pani Birgit Jensen
Principal Executive Officer
Tel.: (45) 35 46 62 87 (bezpośredni)
Faks: (45) 35 46 62 03
e-mail: bij@ebst.dk

Ms Pernille Hjort Engstrøm
Head of Section
Tel.: (45) 35 46 63 35 (bezpośredni)
E-mail: phe@ebst.dk

Wspólna skrzynka pocztowa dla wiadomości dotyczących
zawiadomień — noti@ebst.dk

Witryna internetowa: <http://www.ebst.dk/Notifikationer>

NIEMCY

Bundesministerium für Wirtschaft und Technologie
Referat EA3
Scharnhorststr. 34–37
D-10115 Berlin

Pani Christina Jäckel
Tel.: (49-30) 20 14 63 53
Faks: (49-30) 20 14 53 79
e-mail: infonorm@bmwa.bund.de

Witryna internetowa: <http://www.bmwa.bund.de>

ESTONIA

Ministry of Economic Affairs and Communications
Harju str. 11
EE-15072 Tallinn

Pan Karl Stern
Executive Officer of Trade Policy Division
EU and International Co-operation Department
Tel.: (372) 625 64 05
Faks: (372) 631 30 29
e-mail: karl.stern@mkm.ee

e-mail ogólny: el.teavitamine@mkm.ee

Witryna internetowa: <http://www.mkm.ee>

GRECJA

Ministry of Development
General Secretariat of Industry
Mesogeion 119
GR-101 92 ATHENS
Tel.: (30-210) 696 98 63
Faks: (30-210) 696 91 06

ELOT
Acharnon 313
GR-111 45 ATHENS

Pani Evangelia Alexandri
Tel.: (30-210) 212 03 01
Faks: (30-210) 228 62 19
e-mail: alex@elot.gr

e-mail ogólny: 83189in@elot.gr

Witryna internetowa: <http://www.elot.gr>

HISZPANIA

S.G. de Asuntos Industriales, Energéticos, de Transportes y Comunicaciones y de Medio Ambiente
D.G. de Coordinación del Mercado Interior y otras PPCC
Secretaría de Estado para la Unión Europea
Ministerio de Asuntos Exteriores y de Cooperación
Torres „Ágora”
C/ Serrano Galvache, 26-4ª
E-20033 Madrid

Pan Angel Silván Torregrosa
Tel.: (34-91) 379 83 32

Pani Esther Pérez Peláez
Doradca Techniczny
e-mail: esther.perez@ue.mae.es
Tel.: (34-91) 379 84 64
Faks: (34-91) 379 84 01

e-mail ogólny: d83-189@ue.mae.es

FRANCJA

Délégation interministérielle aux normes
Direction générale de l'Industrie, des Technologies de l'information et des Postes (DiGITIP)
Service des politiques d'innovation et de compétitivité (SPIC)
Sous-direction de la normalisation, de la qualité et de la propriété industrielle (SQUALPI)
DiGITIP 5
12, rue Villiot
F-75572 Paris Cedex 12

Pani Suzanne Piau
Tel.: (33-1) 53 44 97 04
Faks: (33-1) 53 44 98 88
e-mail: suzanne.piau@industrie.gouv.fr

Pani Françoise Ouvrard
Tel.: (33-1) 53 44 97 05
Faks: (33-1) 53 44 98 88
e-mail: francoise.ouvrard@industrie.gouv.fr

e-mail ogólny: d9834.france@industrie.gouv.fr

IRLANDIA

NSAI
Glasnevin
Dublin 9
Ireland

Pan Tony Losty
Tel.: (353-1) 807 38 80
Faks: (353-1) 807 38 38
e-mail: tony.losty@nsai.ie

Witryna internetowa: <http://www.nsai.ie>

WŁOCHY

Ministero dello sviluppo economico
Direzione Generale per lo sviluppo produttivo e la competitività
Ufficio F1 — Ispettorato tecnico dell'industria
Via Molise 2
I-00187 Roma

Pan Vincenzo Correggia
Tel.: (39-6) 47 05 22 05
Faks: (39-6) 47 88 78 05
e-mail: vincenzo.correggia@attivitaproduttive.gov.it

Pan Enrico Castiglioni
Tel.: (39-6) 47 05 26 69
Faks: (39-6) 47 88 78 05
e-mail: enrico.castiglioni@attivitaproduttive.gov.it

e-mail ogólny: ucn98.34.italia@attivitaproduttive.gov.it

Witryna internetowa: <http://www.attivitaproduttive.gov.it>

CYPR

Cyprus Organization for the Promotion of Quality
Ministry of Commerce, Industry and Tourism
13-15, A. Araouzou street
CY-1421 Nicosia

Tel.: (357) 22 40 93 10
Faks: (357) 22 75 41 03

Pan Antonis Ioannou
Tel.: (357) 22 40 94 09
Faks: (357) 22 75 41 03
e-mail: aioannou@cys.mcit.gov.cy

e-mail ogólny: dir9834@cys.mcit.gov.cy

Witryna internetowa: <http://www.cys.mcit.gov.cy>

ŁOTWA

Ministry of Economics of Republic of Latvia
Trade Normative and SOLVIT Notification Division
SOLVIT Coordination Centre
55, Brīvības Street
LV-1519 Riga

Reinis Berzins
Deputy Head of Trade Normative and SOLVIT Notification Division
Tel.: (371) 70132 30
Faks: (371) 728 08 82

Zanda Liekna
Senior Officer of Division of EU Internal Market Coordination
Tel.: (371) 701 32 36
Tel.: (371) 701 30 67
Faks: (371) 728 08 82
e-mail: zanda.liekna@em.gov.lv

e-mail ogólny: notification@em.gov.lv

LITWA

Lithuanian Standards Board
T. Kosciuskos g. 30
LT-01100 Vilnius

Pani Daiva Lesickiene
Tel.: (370-5) 270 93 47
Faks: (370-5) 270 93 67

e-mail: dir9834@lsd.lt

Witryna internetowa: <http://www.lsd.lt>

LUKSEMBURG

SEE — Service de l'Energie de l'Etat
34, avenue de la Porte-Neuve B.P. 10
L-2010 Luxembourg

Pan J.P. Hoffmann
Tel.: (352) 46 97 46 1
Faks: (352) 22 25 24
e-mail: see.direction@eg.etat.lu

Witryna internetowa: <http://www.see.lu>

WĘGRY

*Hungarian Notification Centre —
Ministry of Economy and Transport
Industrial Department*
Budapest
Honvéd u. 13-15.
H-1880

Pan Zsolt Fazekas
Leading Councillor
e-mail: fazekas.zsolt@gkm.gov.hu
Tel.: (36-1) 374 28 73
Faks: (36-1) 473 16 22

e-mail: notification@gkm.gov.hu

Witryna internetowa: <http://www.gkm.hu/dokk/main/gkm>

MALTA

Malta Standards Authority
Level 2
Evans Building
Merchants Street
VLT 03
MT-Valletta

Tel.: (356) 21 24 24 20
Tel.: (356) 21 24 32 82
Faks: (356) 21 24 24 06

Pani Lorna Cachia
e-mail: lorna.cachia@msa.org.mt

e-mail ogólny: notification@msa.org.mt

Witryna internetowa: <http://www.msa.org.mt>

HOLANDIA

*Ministerie van Financiën
Belastingdienst/Douane Noord
Team bijzondere klantbehandeling
Centrale Dienst voor In-en uitvoer
Engelse Kamp 2
Postbus 30003
9700 RD Groningen
Nederland*

Pan Ebel van der Heide
Tel.: (31-50) 523 21 34

Pani Hennie Boekema
Tel.: (31-50) 523 21 35

Pani Tineke Elzer
Tel.: (31-50) 523 21 33
Faks: (31-50) 523 21 59

e-mail ogólny:
Enquiry.Point@tiscali-business.nl
Enquiry.Point2@tiscali-business.nl

AUSTRIA

*Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit
Abteilung C2/1
Stubenring 1
A-1010 Wien*

Pani Brigitte Wikgolm
Tel.: (43-1) 711 00 58 96
Faks: (43-1) 715 96 51 lub (43-1) 712 06 80
e-mail: not9834@bmwa.gv.at

Witryna internetowa: <http://www.bmwa.gv.at>

POLSKA

*Ministerstwo Gospodarki
Departament Regulacji Gospodarczych
Plac Trzech Krzyży 3/5
PL-00-570 Warszawa*

Pani Barbara H. Kozłowska
Tel.: (48-22) 693 54 07
Faks: (48-22) 693 40 25
e-mail: barbara.kozlowska@mg.gov.pl

Pani Agata Gągor
Tel.: (48-22) 693 56 90

e-mail ogólny: notyfikacja@mg.gov.pl

PORTUGALIA

Instituto Português da Qualidade
Rua Antonio Gião, 2
P-2829-513 Caparica

Pani Cândida Pires
Tel.: (351-21) 294 82 36 lub 81 00
Faks: (351-21) 294 82 23
e-mail: c.pires@mail.ipq.pt

e-mail ogólny: not9834@mail.ipq.pt

Witryna internetowa: <http://www.ipq.pt>

SŁOWENIA

SIST — Slovenian Institute for Standardization
Contact point for 98/34/EC and WTO-TBT Enquiry Point
Šmartinska 140
SLO-1000 Ljubljana
Pani Vesna Stražišar
Tel.: (386-1) 478 30 41
Faks: (386-1) 478 30 98
e-mail: contact@sist.si

SŁOWACJA

Pani Kvetoslava Steinlova
Director of the Department of European Integration,
Office of Standards, Metrology and Testing of the Slovak
Republic
Stefanovicova 3
SK-814 39 Bratislava
Tel.: (421-2) 52 49 35 21
Faks: (421-2) 52 49 10 50
e-mail: steinlova@normoff.gov.sk

FINLANDIA

Kauppa-ja teollisuusministeriö
(Ministerstwo Handlu i Przemysłu)

Adres dla odwiedzających:
Aleksanterinkatu 4
FIN-00171 Helsinki
oraz
Katakatu 3
FIN-00120 Helsinki

Adres pocztowy:
PO Box 32
FIN-00023 Government

Pani Leila Orava
Tel.: (358-9) 16 06 46 86
Faks: (358-9) 16 06 46 22
e-mail: leila.orava@ktm.fi

Pani Katri Amper
Tel.: (358-9) 16 06 46 48

e-mail ogólny: maaraykset.tekniset@ktm.fi

Witryna internetowa: <http://www.ktm.fi>

SZWECJA

Kommerskollegium
(Krajowy Urząd Handlu)
Box 6803
Drottninggatan 89
S-113 86 Stockholm

Pani Kerstin Carlsson
Tel.: (46-8) 690 48 82 lub (46-8) 690 48 00
Faks: (46-8) 690 48 40 lub (46-8) 30 67 59
e-mail: kerstin.carlsson@kommers.se

e-mail ogólny: 9834@kommers.se

Witryna internetowa: <http://www.kommers.se>

WIELKA BRYTANIA

Department of Trade and Industry
Standards and Technical Regulations Directorate 2
151 Buckingham Palace Road
London SW1 W 9SS
United Kingdom

Pan Philip Plumb
Tel.: (44-207) 215 14 88
Faks: (44-207) 215 13 40
e-mail: philip.plumb@dti.gsi.gov.uk

e-mail ogólny: 9834@dti.gsi.gov.uk

Witryna internetowa: <http://www.dti.gov.uk/strd>

EFTA — ESA

EFTA Surveillance Authority
Rue Belliard 35
B-1040 Bruxelles

Pani Adinda Batsleer
Tel.: (32-2) 286 18 61
Faks: (32-2) 286 18 00
e-mail: aba@eftasurv.int

Pani Tuija Ristiluoma
Tel.: (32-2) 286 18 71
Faks: (32-2) 286 18 00
e-mail: tri@eftasurv.int

e-mail ogólny: DRAFTTECHREGESA@eftasurv.int

Witryna internetowa: <http://www.eftasurv.int>

EFTA
Goods Unit
EFTA Secretariat
Rue Joseph II 12-16
B-1000 Bruxelles

Pani Kathleen Byrne
Tel.: (32-2) 286 17 49
Faks: (32-2) 286 17 42
e-mail: kathleen.byrne@efta.int

e-mail ogólny: DRAFTTECHREGGEFTA@efta.int

Witryna internetowa: <http://www.efta.int>

TURCJA

Undersecretariat of Foreign Trade
General Directorate of Standardisation for Foreign Trade
Inönü Bulvarı n° 36
TR-06510
Emek — Ankara

Pan Mehmet Comert
Tel.: (90-312) 212 58 98
Faks: (90-312) 212 87 68
e-mail: comertm@dtm.gov.tr

Witryna internetowa: <http://www.dtm.gov.tr>

Zawiadomienie Komisji opublikowane zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2408/92

Zmiana w zakresie zobowiązań nałożonych z tytułu świadczenia usług publicznych w zakresie obsługi regularnych połączeń lotniczych w Hiszpanii

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/C 321/12)

Rząd Hiszpanii postanowił zastosować przepisy art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2408/92 oraz wprowadzić zmiany w zobowiązaniach nałożonych z tytułu świadczenia usług publicznych w zakresie obsługi regularnych połączeń lotniczych między Wyspami Kanaryjskimi, opublikowanych w Dz.U. C 255 z dnia 21 października 2006 r.

Taryfa referencyjna została ustalona na następujących trasach:

- a) Gran Canaria — Teneryfa Płn.: 53 EUR
- b) Gran Canaria — Teneryfa Płd.: 53 EUR
- c) Gran Canaria — Fuerteventura: 61 EUR
- d) Gran Canaria — El Hierro: 89 EUR
- e) Gran Canaria — Lanzarote: 68 EUR
- f) Gran Canaria — La Palma: 83 EUR
- g) Teneryfa Płn. — Fuerteventura: 84 EUR
- h) Teneryfa Płn. — El Hierro: 61 EUR
- i) Teneryfa Płn. — Lanzarote: 89 EUR
- j) Teneryfa Płn. — La Palma: 56 EUR
- k) La Palma — Lanzarote: 89 EUR
- l) Gran Canaria — La Gomera: 83 EUR
- m) Teneryfa Płn. — La Gomera: 61 EUR

Pozostałe wymogi dotyczące zobowiązań z tytułu świadczenia usług publicznych, opublikowane w Dz.U. C 255 z dnia 21 października 2006 r., pozostają niezmienione.

Upřednie zgłoszenie koncentracji
(Sprawa nr COMP/M.4484 — Danske Bank/Sampo Bank)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/C 321/13)

1. W dniu 15 grudnia 2006 r. zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo Danske Bank A/S („Danske Bank”, Dania) przejmuje w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady całkowitą kontrolę nad przedsiębiorstwem Sampo Bank plc („Sampo Bank”, Finlandia) w drodze zakupu udziałów.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- w przypadku Danske Bank: świadczenie usług finansowych, w tym ubezpieczeniowych, finansowanie kredytów hipotecznych, zarządzanie kapitałem, działalność maklerska, świadczenie usług na rynku nieruchomości i usług leasingowych;
- w przypadku Sampo Bank: świadczenie usług bankowych i inwestycyjnych dla klientów indywidualnych, korporacyjnych i instytucjonalnych.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia (WE) nr 139/2004. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przysyłać do Komisji faksem (nr faksu: (32-2) 296 43 01 lub 296 72 44) lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.4484 — Danske Bank/Sampo Bank, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition,
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1.

EUROPEJSKI INSPEKTOR OCHRONY DANYCH

Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego wspólne instrukcje konsularne dla misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych dotyczące wiz w związku z wprowadzeniem technologii biometrycznych, łącznie z przepisami dotyczącymi organizacji przyjmowania i rozpatrywania wniosków wizowych (COM (2006) 269 wersja ostateczna) — 2006/0088 (COD)

(2006/C 321/14)

EUROPEJSKI INSPEKTOR OCHRONY DANYCH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 286,

uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 8,

uwzględniając dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych, w szczególności jego art. 41,

uwzględniając wniosek o wydanie opinii zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 otrzymany od Komisji w dniu 19 czerwca 2006 r.,

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ OPINIĘ:

1. WSTĘP

Proponowane rozporządzenie ma dwa główne cele, obydwa związane z wdrożeniem wizowego systemu informacyjnego:

- zapewnić państwom członkowskim podstawę prawną umożliwiającą obowiązkowe pobieranie identyfikatorów biometrycznych od osób ubiegających się o wizę;
- zapewnić ramy prawne organizacji urzędów konsularnych państw członkowskich, w szczególności poprzez organizowanie ewentualnej współpracy pomiędzy państwami członkowskimi w celu rozpatrywania wniosków wizowych.

Te dwa cele wiążą się z różnymi zagadnieniami dotyczącymi ochrony danych i dlatego, choć stanowią części tego samego wniosku, zostaną omówione w osobnych punktach.

Omawiany wniosek ma na celu zmianę wspólnych instrukcji konsularnych (WIK). Instrukcje te zostały przyjęte przez Komitet Wykonawczy ustanowiony na mocy konwencji wykonawczej do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. Jako część dorobku prawnego Schengen instrukcje te zostały włączone do prawa UE na mocy protokołu załączonego do traktatu amsterdamskiego i od tego czasu zostały kilkakrotnie zmienione. Choć pewna liczba zmian pozostaje poufna, WIK zostały opublikowane w 2000 r. Odnosnie do treści, stanowią one zasadniczo podręcznik zawierający praktyczne zasady wydawania wiz krótkoterminowych. Obejmują one przepisy dotyczące rozpatrywania wniosków wizowych, procedury decyzyjnej, sposobu wypełniania naklejek wizowych, itd.

2. GROMADZENIE IDENTYFIKATORÓW BIOMETRYCZNYCH

2.1. Uwaga wstępna: specyfika danych biometrycznych

Zgodnie z wnioskiem w sprawie VIS ⁽¹⁾ przedstawionym przez Komisję dnia 28 grudnia 2004 r. państwa członkowskie wprowadzają do VIS odciski palców i fotografie jako identyfikatory biometryczne do celów weryfikacji i (lub) identyfikacji. Omawiany wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego WIK ma na celu zapewnienie podstawy prawnej gromadzenia identyfikatorów biometrycznych.

Dnia 23 marca 2005 r. EIOD wydał opinię dotyczącą wniosku w sprawie VIS ⁽²⁾. W opinii tej podkreślił znaczenie zastosowania podczas przetwarzania danych biometrycznych wszystkich koniecznych zabezpieczeń ze względu na specyfikę tych danych ⁽³⁾:

„Zastosowanie biometrii w systemach informatycznych nie jest wyborem bez znaczenia, zwłaszcza w sytuacji, w której system obejmuje tak wielką liczbę podmiotów. Biometria (...) zmienia w sposób nieodwracalny stosunek pomiędzy ciałem a tożsamością: cechy ciała ludzkiego stają się przedmiotem odczytu maszynowego i mogą być dalej wykorzystywane. Nawet jeżeli cechy biometryczne nie są rozpoznawalne dla ludzkiego oka, to można je zawsze odczytać i wykorzystać przy zastosowaniu odpowiednich narzędzi, bez względu na miejsce przebywania danej osoby.”

Zgodnie z opinią EIOD ten wrażliwy charakter danych biometrycznych wymaga, by wprowadzenie obowiązku stosowania tych danych miało miejsce wyłącznie po przeprowadzeniu dogłębnej analizy związanego z nim ryzyka i odbyło się zgodnie z procedurą umożliwiającą pełną demokratyczną kontrolę. Uwagi te stanowią podstawę przeprowadzonej przez EIOD analizy omawianego wniosku.

2.2. Kontekst wniosku

Kontekst, jakiego dotyczy omawiany wniosek, czyni go jeszcze bardziej wrażliwym. Proponowane rozporządzenie nie może być rozpatrywane niezależnie od rozwoju wielkoskalowych systemów informatycznych i generalnej tendencji do zwiększania interoperacyjności pomiędzy systemami informacyjnymi. O tendencji tej jest mowa między innymi w komunikacie Komisji z dnia 24 listopada 2005 r. w sprawie zwiększenia skuteczności, interoperacyjności i efektu synergii wynikającego ze współdziałania europejskich baz danych w dziedzinie sprawiedliwości i spraw wewnętrznych ⁽⁴⁾.

Dlatego decyzja podjęta w danym kontekście i mająca na względzie realizację danego celu prawdopodobnie wywrze skutki na rozwój i eksploatację innych systemów mających służyć innym celom. W szczególności dane biometryczne — prawdopodobnie obejmujące dane gromadzone w celu realizacji polityki wizowej — po ich udostępnieniu mogą być wykorzystywane w różnych kontekstach. Może to dotyczyć nie tylko ram SIS, ale z całym prawdopodobieństwem także Europolu i Fronteksu.

2.3. Obowiązek złożenia odcisków palców

W uzasadnieniu omawianego wniosku stwierdzono: „Ponieważ pobieranie identyfikatorów biometrycznych stanowić będzie element procedury ubiegania się o wizę, należy zmienić wspólne instrukcje konsularne, aby stworzyć podstawę prawną tego środka”.

EIOD ma zastrzeżenia co do poczynionego przez prawodawcę wyboru, by włączyć do WIK zamiast do samego rozporządzenia w sprawie VIS przepisy dotyczące ewentualnego zwolnienia niektórych osób lub grup osób z obowiązku złożenia odcisków palców. Po pierwsze, przepisy te mają znaczny wpływ na prywatność dużej liczby osób i powinny zostać zawarte raczej w legislacji zasadniczej niż w instrukcjach o przeważająco technicznym charakterze. Po drugie, ze względu na jasność systemu prawnego korzystniejsze byłoby zajęcie się tą kwestią w tym samym akcie, który ustanawia wspomniany system informacyjny.

⁽¹⁾ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie systemu informacji wizowej (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (COM(2004)835 wersja ostateczna), przedstawiony przez Komisję dnia 28 grudnia 2004 r.

⁽²⁾ Opinia z dnia 23 marca 2005 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Systemu Informacji Wizowej (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy Państwami Członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych, Dz.U. C 181 z 23.7.2005, str. 13.

⁽³⁾ „[Dane biometryczne] gwarantują [...] prawie absolutnie pewne rozróżnienie, tj. każda osoba posiada niepowtarzalne dane biometryczne. Prawie nigdy nie ulegają zmianie na przestrzeni całego życia, co zapewnia trwałość tych cech. Każda osoba posiada takie same »elementy« fizyczne, co nadaje danym biometrycznym wymiar uniwersalny.”, ibid.

⁽⁴⁾ COM (2005) 597 wersja ostateczna.

- a) Przede wszystkim, stworzenie podstawy prawnej dla obowiązkowego pobierania odcisków palców i innych identyfikatorów biometrycznych stanowi o wiele więcej, niż tylko kwestię techniczną; ma ono znaczny wpływ na prywatność osób, których dotyczy. Zwłaszcza określenie minimalnego lub maksymalnego wieku osób, od których mają być pobierane odciski palców stanowi decyzję polityczną, a nie tylko techniczną. EIOD zaleca zatem zajęcie się tą kwestią, a zwłaszcza jej nie tylko technicznymi aspektami, w tekście podstawowym (we wniosku w sprawie VIS), nie zaś w podręczniku zawierającym instrukcje dotyczące głównie technicznych i praktycznych aspektów procedury wizowej⁽¹⁾.

W tym względzie pożyteczne jest także przypomnienie wymogów Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (ECHR) i związanego z nią orzecznictwa. Zgodnie z art. 8 ust. 2 ECHR jakakolwiek ingerencja władzy publicznej w korzystanie z prawa do prywatności jest dozwolona wyłącznie, jeżeli jest „przewidziana przez ustawę” oraz „konieczna w demokratycznym społeczeństwie” z uwagi na ochronę ważnych interesów. Według orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka warunki te spowodowały konieczność ustanowienia dodatkowych wymogów, takich jak: rodzaj podstawy prawnej dla ingerencji (musi ona pochodzić z dostępnych aktów prawnych i być przewidywalna), proporcjonalność środków i konieczność odpowiedniego zabezpieczenia przed nadużyciami.

Prócz faktu, że opisane tutaj niespójne podejście do legislacji nie wspomaga jasności i dostępności uregulowań, należy się zastanowić, czy same WIK można zaklasyfikować jako jasne i dostępne. Można też postawić pewne pytania dotyczące procedury (ewentualnych) przyszłych zmian omawianego tekstu. W jakimkolwiek przypadku należy zagwarantować, że tak ważna decyzja nie będzie mogła zostać zmieniona bez zastosowania procedury zapewniającej właściwą przejrzystość procesu i demokratyczną konsultację.

- b) Druga kwestia dotyczy jasności systemu prawnego. W uzasadnieniu wniosku nie jest jasne, dlaczego do gromadzenia identyfikatorów biometrycznych i do ich przetwarzania konieczne są różne podstawy prawne. Stwierdza się w nim, że „wniosek dotyczy gromadzenia danych biometrycznych, podczas gdy wniosek w sprawie VIS obejmuje przekazywanie i wymianę danych”⁽²⁾. Jednak z punktu widzenia ochrony danych przetwarzanie danych osobowych obejmuje ich gromadzenie. Regulacja działań, które są ze sobą powiązane, za pomocą różnych tekstów prawnych może być ze szkodą dla jasności systemu. Stanowi to problem dla osób, których dotyczą dane (na które ma wpływ omawiany wniosek) oraz dla demokratycznej kontroli systemu. Coraz trudniejsze staje się zbudowanie pełnego obrazu w tej dziedzinie, w której różne akty legislacyjne regulują zasadniczo ten sam proces przetwarzania danych.

2.4. Zwolnienia z obowiązku składania odcisków palców

Bardzo dobrą ilustracją powyższych obaw jest kwestia kategorii osób zwolnionych z obowiązku składania odcisków palców, w szczególności małych dzieci.

Dopuszczalność pobierania odcisków palców małych dzieci należy omówić w świetle celu samego VIS. Innymi słowy, nałożenie obowiązku pobierania identyfikatorów biometrycznych na pewne kategorie osób lub zwolnienie ich z tego obowiązku musi stanowić środek proporcjonalny w ramach polityki wizowej i związanych z nią celów określonych we wniosku w sprawie VIS. Proporcjonalność ta powinna zostać oceniona w ramach demokratycznej procedury.

Należy również przeprowadzić jej ocenę w świetle planowanego wykorzystania tych odcisków palców, opisanego we wniosku w sprawie VIS. Dane biometryczne będą wykorzystywane do celów weryfikacji lub identyfikacji: dany identyfikator biometryczny mógłby zostać uznany za odpowiedni technicznie tylko do jednego z tych celów. Przetwarzanie odcisków palców dzieci poniżej wieku 14 lat zwykle uznaje się za wystarczająco wiarygodne jedynie do celów weryfikacji. Powinno to wpłynąć na analizę omawianego wniosku, lecz niezbędnych elementów (co do których nie podjęto dotąd decyzji) znowu należy szukać we wniosku w sprawie VIS.

Podsumowując, EIOD zdecydowanie zaleca — dla zachowania jasności i spójności — ścisłe uregulowanie w rozporządzeniu w sprawie VIS zwolnień z obowiązku składania identyfikatorów biometrycznych. Uregulowanie gromadzenia identyfikatorów biometrycznych, a zwłaszcza odcisków palców w tym przypadku powinno być postrzegane jako dodatek do głównego aktu prawnego i dlatego powinno zostać ujęte w samym dokumencie głównym.

⁽¹⁾ Fakt, że różni się podstawa prawna — art. 62 ust. 2 lit. b) pkt (ii) dla WIK, art. 66 dla wniosku w sprawie VIS — nie uniemożliwia prawodawcy zajęcia się tą kwestią w jednym akcie.

⁽²⁾ Uzasadnienie wniosku, str. 5.

2.5. Wiek osób ubiegających się o wizę

We wniosku określono, że jedynie dzieci poniżej 6 roku życia są zwolnione z obowiązku składania odcisków palców. Wiąże się to z licznymi pytaniami (niezależnie od tego, czy kwestia ta zostanie ujęta we wniosku w sprawie VIS lub WIK).

Po pierwsze, EIOD jest zdania, że powszechne pobieranie odcisków palców dzieci nie może być postrzegane wyłącznie jako wymóg techniczny i powinno wiązać się z poważną demokratyczną debatą na forum właściwych instytucji. Decyzja taka powinna się zasadzać nie tylko na technicznej wykonalności, lecz także co najmniej na korzyściach, jakie przyniosłaby wdrożeniu VIS. Wydaje się jednak, że kwestia ta nie jest obecnie przedmiotem debaty publicznej (z wyjątkiem nielicznych państw członkowskich), co jest godne ubolewania.

Należy również przypomnieć, że VIS ustanowiono zasadniczo w celu ułatwienia procedur wizowych dla osób podróżujących w dobrej wierze (większości podróżnych). Dlatego należy uwzględnić takie aspekty jak wygoda i ergonomiczność ⁽¹⁾. Wykorzystanie identyfikatorów biometrycznych podczas procedury ubiegania się o wizę lub w czasie kontroli granicznej nie powinno zbytnio utrudniać wypełnienia wymogów procedury wizowej dla dzieci.

Ponadto należy przypomnieć, że żaden system identyfikacji biometrycznej nie jest pozbawiony niedociągnięć technicznych. Literatura naukowa nie zawiera jednoznacznych dowodów na to, by pobieranie odcisków palców od dzieci poniżej 14 roku życia mogło umożliwić wiarygodne ustalenie tożsamości. Jedyne doświadczenia przeprowadzone jak dotąd na dużej populacji pochodzą z systemów Eurodac i US-Visit. Co ciekawe, obydwa te systemy wykorzystują jednak odciski palców dzieci powyżej 14 roku życia. Pobieranie odcisków palców od młodszych dzieci powinno zostać poparte badaniami dowodzącymi ich dokładności i przydatności w kontekście tak wielkiej bazy danych jak VIS.

W jakimkolwiek przypadku byłoby wskazane wykorzystanie odcisków palców młodszych dzieci raczej do porównań indywidualnych (kontrola „jeden do jednego”) niż do porównań w oparciu o wielorakie zestawy danych (kontrola „jeden do wielu”). Tę kwestię należy jednoznacznie uregulować.

Większość poczynionych tutaj uwag dotyczy nie tylko dzieci, lecz także osób starszych. Dokładność odcisków palców i możliwość ich wykorzystania zmniejszają się wraz z wiekiem osoby, do której należą ⁽²⁾, i kwestie wygody i ergonomii stają się szczególnie istotne.

2.6. Fotografie

To samo można powiedzieć o fotografiach, dla których ani w omawianym wniosku, ani we wniosku w sprawie VIS nie przewidziano limitu wieku. Można jednak postawić pytanie, czy zdjęcia dzieci, zanim nabędą dorosłych rysów twarzy, są rzeczywiście przydatne do celów identyfikacji, a nawet weryfikacji.

Rozpoznawanie rysów twarzy dzieci (zarówno automatyczne, w przyszłości, jak dokonywane przez inne osoby) na podstawie obrazów sprzed kilku lat prawdopodobnie będzie prowadzić do problemów. Nawet jeżeli technika rozpoznawania rysów twarzy poczyni znaczne postępy, jest wysoce nieprawdopodobne, by oprogramowanie było w stanie w bliskiej przyszłości skompensować wywołane wiekiem zmiany w twarzach dzieci. Zatem w rozporządzeniu w sprawie VIS należy wyjaśnić, że fotografie mogą być wykorzystywane wyłącznie jako element dodatkowy służący weryfikacji tożsamości lub identyfikacji osób, dopóki technika rozpoznawania rysów twarzy nie będzie wystarczająco wiarygodna, z uwzględnieniem faktu, że dzieci może to dotyczyć w bardziej odległej przyszłości.

Ogólnie rzecz biorąc, dla obydwu identyfikatorów biometrycznych EIOD zaleca poważne zastanowienie się nad kwestią, czy korzyści (walka z nielegalną imigracją i przemytem dzieci) przewyższają opisane powyżej wady.

2.7. Inne zwolnienia

We wniosku określono, że osoby ubiegające się o wizę, „od których pobranie odcisków palców jest fizycznie niemożliwe” są zwolnione z obowiązku ich składania.

⁽¹⁾ Jak podkreślono w studium zleconym przez rząd holenderski, w. J.E. DEN HARTOGH et al., *How do you measure a child? A study into the use of biometrics in children*, 2005, TNO. (Jak zmierzyć dziecko? Studium wykorzystania danych biometrycznych pochodzących od dzieci)

⁽²⁾ Zob. e.g. A. HICKLIN and R. KHANNA, *The Role of Data Quality in Biometric Systems* (Rola jakości danych w systemach biometrycznych), MTS, 9 lutego 2006 r.

EIOD podkreślił już w opinii na temat wniosku w sprawie VIS, że dotyczy to znacznej liczby osób: twierdzi się, że w stosunku do 5 % populacji nie jest możliwe wprowadzenie odpowiednich danych. W odniesieniu do bazy danych, do której wprowadza się 20 000 000 rekordów rocznie, oznacza to, że rocznie może być do 1 000 000 przypadków trudności z wprowadzeniem danych. Podczas analizy omawianego wniosku należy brać to pod uwagę. Ponadto EIOD podkreślił potrzebę skutecznych procedur awaryjnych:

„Powinny być dostępne procedury awaryjne w celu ustanowienia podstawowych zabezpieczeń dla wprowadzenia danych biometrycznych, jeżeli nie są one dostępne dla wszystkich lub nie są w pełni dokładne. Takie procedury powinny być wdrożone i wykorzystywane w celu poszanowania godności osób, które nie mogą skutecznie uczestniczyć w procesie wpisywania oraz uniknięcia obciążania ich niedoskonałościami systemu.”

Proponowane rozporządzenie przewiduje wprowadzenie do VIS w tych przypadkach adnotacji „nie dotyczy”. Co oczywiste, EIOD przyjmuje to z zadowoleniem. Można jednak obawiać się, że niezdolność do podania danych mogłaby prowadzić do częstszych odmów przyznania wizy. Jest nie do przyjęcia, by w bardzo dużej części przypadków niezdolność do podania danych prowadziła do odmowy wydania wizy.

Należy zatem dodać do rozporządzenia w sprawie VIS przepis określający, że niezdolność do podania danych nie prowadzi automatycznie do negatywnej opinii w sprawie wydania wizy. Ponadto w sprawozdaniach przewidzianych w rozporządzeniu w sprawie VIS należy zwrócić szczególną uwagę na fakt, by monitorować wysoką liczbę odmów wydania wizy w połączeniu z fizyczną niemożnością podania danych.

3. ZLECANIE PRZYJMOWANIA WNIOSKÓW WIZOWYCH

Aby zmniejszyć obciążenie nałożone na każde państwo członkowskie (związane m.in. z kosztami zakupu i utrzymania sprzętu), wniosek umożliwia zastosowanie kilku mechanizmów współpracy:

- wspólna placówka: personel należący do co najmniej jednego państwa członkowskiego rozpatruje złożony mu wniosek wizowy (w tym identyfikatory biometryczne) w misji dyplomatycznej lub urzędzie konsularnym innego państwa członkowskiego, wykorzystując sprzęt należący do tego państwa członkowskiego;
- wspólne ośrodki składania wniosków wizowych: personel misji dyplomatycznych co najmniej jednego państwa członkowskiego jest zebrany w jednym budynku w celu przyjmowania składanych mu wniosków wizowych (w tym identyfikatorów biometrycznych);
- ponadto wniosek przewiduje, że przyjmowanie formularzy wniosku wizowego i pobieranie identyfikatorów biometrycznych mogłoby być przeprowadzane przez zewnętrznego usługodawcę (ta opcja zdaje się ostatnim możliwym rozwiązaniem dla państw członkowskich, które nie są w stanie skorzystać z żadnej z powyższych dwu możliwości, choć nie jest to zupełnie jasne).

We wniosku usilnie starano się zagwarantować, że wybierani będą wyłącznie wiarygodni usługodawcy zewnętrzni i że muszą oni być w stanie przedsięwziąć wszystkie konieczne środki ochrony danych „przed przypadkowym lub bezprawnym zniszczeniem, przypadkową utratą, zmianą, niedozwolonym ujawnieniem lub udostępnieniem (...)” (art. 1.B.2 wniosku).

Przepis ten został opracowany bardzo starannie i ze zwróceniem szczególnej uwagi na kwestie ochrony danych, co EIOD przyjmuje z zadowoleniem. Rozpatrywanie wniosków wizowych przez usługodawcę zewnętrznego w państwie trzecim ma jednak pewne konsekwencje co do ochrony (czasami bardzo wrażliwych) danych gromadzonych do celów wydawania wiz.

EIOD podkreśla zwłaszcza, że:

- może okazać się bardzo trudne, a być może wręcz niemożliwe przeprowadzenie sprawdzeń dotyczących pracowników ze względu na prawodawstwo lub praktyki danego państwa trzeciego;
- podobnie nie jest pewna możliwość nałożenia kar na pracowników usługodawcy zewnętrznego za naruszenie prawa w zakresie prywatności (nawet jeżeli do głównego wykonawcy można zastosować kary umowne);
- na przedsiębiorstwo prywatne może wywierać wpływ niestabilna sytuacja polityczna lub jej zmiany i może ono przez to nie być w stanie wypełniać swych zobowiązań w odniesieniu do bezpieczeństwa przetwarzania danych;
- trudne byłoby wprowadzenie skutecznego nadzoru, choć biorąc pod uwagę partnerów zewnętrznych byłby on jeszcze bardziej uzasadniony.

Jakikolwiek kontrakt z usługodawcami zewnętrznymi powinien zatem zawierać konieczne gwarancje zapewniające spełnienie wymogów ochrony danych, w tym audytów zewnętrznych, regularne kontrole na miejscu, sprawozdania, mechanizmy zapewniające odpowiedzialność usługodawcy w przypadku naruszenia prawa dotyczącego prywatności, w tym zobowiązanie do odszkodowania na rzecz osób poszkodowanych w wyniku działania usługodawcy.

Co może okazać się nawet bardziej istotne, poza tymi obawami należy mieć świadomość, że państwa członkowskie nie będą w stanie zagwarantować ochrony przetwarzania danych powierzonego usługodawcom zewnętrznym (lub przetwarzania danych we wspólnym ośrodku składania wniosków wizowych, jeżeli znajduje się on w budynku poza terenem misji dyplomatycznej) przed ewentualną interwencją (np. przeszukaniem lub zajęciem) ze strony organów władzy publicznej państwa, z którego pochodzą osoby ubiegające się o wizę⁽¹⁾.

Zewnętrzni usługodawcy, pomimo wszystkich postanowień umowy, będą związani prawem krajowym państwa trzeciego, w którym mają siedzibę. Niedawne wydarzenia dotyczące dostępu organów państwa trzeciego do danych finansowych przetwarzanych przez przedsiębiorstwo z UE pokazują, że niebezpieczeństwo to bynajmniej nie jest wyłącznie teoretyczne. Ponadto mogłoby to oznaczać zwiększenie ryzyka dla osób ubiegających się o wizę w niektórych państwach trzecich, których organom zależy (do celów politycznej kontroli oponentów i dysydentów) na informacji, którzy obywatele starają się o wizę. Personel prywatnego przedsiębiorstwa, w większości wypadków prawdopodobnie zatrudniony na miejscu, nie byłby w stanie przeciwstawić się naciskom rządów lub organów ochrony porządku publicznego państw, z których pochodzą osoby ubiegające się o wizę, jeżeli te rządy lub organy wymagałyby od nich udostępnienia danych.

Stanowi to poważną wadę systemu w porównaniu z sytuacją, w której dane są przetwarzane w obrębie urzędu konsularnego lub misji dyplomatycznej. W takim przypadku dane byłyby chronione na mocy konwencji wiedeńskiej z dnia 18 kwietnia 1961 r. o stosunkach dyplomatycznych. Art. 21 tej konwencji stwierdza, że:

„Pomieszczenia misji są nietykalne. Funkcjonariusze państwa przyjmującego nie mogą do nich wkraczać, chyba że uzyskają na to zgodę szefa misji. (...) Pomieszczenia misji, ich urządzenia i inne przedmioty, które się w nich znajdują, oraz środki transportu misji nie podlegają rewizji, rekwizycji, zajęciu lub egzekucji”.

Ponadto, zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy 95/46/WE przepisy krajowe wdrażające dyrektywę miałyby również bezpośrednie zastosowanie do takiego przetwarzania danych osobowych, wzmacniając ich ochronę.

Wydaje się więc oczywiste, że jedynym skutecznym sposobem ochrony danych dotyczących osób ubiegających się o wizę oraz osób pokrywających koszty ich pobytu (obywateli UE lub przedsiębiorstw z UE) jest zapewnienie im ochrony zagwarantowanej w konwencji wiedeńskiej. Oznacza to, że dane powinny być przetwarzane w obiektach znajdujących się pod ochroną dyplomatyczną. Nie uniemożliwiłoby to państwom członkowskim zlecenia przetwarzania wniosków wizowych, o ile wykonawca zewnętrzny jest w stanie prowadzić swoją działalność w obrębie misji dyplomatycznej. Odnosi się to również do wspólnych ośrodków składania wniosków wizowych.

EIOD zatem zdecydowanie odradza zlecenie usługodawcom zewnętrznym przewidziane na str. 15 wniosku, w nowym punkcie 1.B.1 b). Możliwe do przyjęcia są następujące rozwiązania:

- zlecenie przetwarzania wniosków wizowych przedsiębiorstwom prywatnym, o ile działają w miejscu o statusie dyplomatycznym;
- zlecenie wyłącznie udzielania informacji telefonicznemu centrum obsługi klienta, zgodnie z proponowanym punktem 1.B.1.a).

4. PODSUMOWANIE

EIOD z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wniosek dotyczący zmiany wspólnych instrukcji konsularnych ma zostać przyjęty w ramach procedury współdecyzji, co zwiększa możliwość demokratycznej kontroli dziedziny, która z pewnością tego wymaga.

⁽¹⁾ Problem ten już istnieje i jest związany z przetwarzaniem wniosków wizowych przez biura podróży; staje się jednak jeszcze poważniejszy od chwili zastosowania danych biometrycznych oraz dlatego, że zasadniczo korzystanie z usług biura podróży nie jest obowiązkowe.

Co do treści EIOD zaleca:

- w celu zapewnienia jasności i spójności systemu ujęcie w rozporządzeniu w sprawie VIS, nie zaś WIK, zwolnień z obowiązku składania odcisków palców;
- dogłębne rozważenie limitów wiekowych pobierania odcisków palców i fotografii z uwzględnieniem wykonalności, a także etyki, wygody i dokładności;
- by nie uznawać fotografii za samodzielną metodę identyfikacji, lecz jedynie za jej pomocniczy element;
- by dopuszczać zlecenie przetwarzania wniosków wizowych przedsiębiorstwom prywatnym tylko jeżeli odbywa się ono w miejscu cieszącym się ochroną dyplomatyczną i na podstawie klauzul umownych zapewniających skuteczny nadzór oraz odpowiedzialność wykonawcy.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 października 2006 r.

Peter HUSTINX

Europejski Inspektor Ochrony Danych

II

(Akty przygotowawcze mocy Tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej)

Inicjatywa Republiki Austrii podjęta w celu przyjęcia decyzji Rady o usprawnieniu współpracy w sytuacjach kryzysowych pomiędzy specjalnymi jednostkami interwencyjnymi państw członkowskich Unii Europejskiej

(2006/C 321/15)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 30, art. 32 i art. 34 ust. 2 lit. c),

uwzględniając inicjatywę Republiki Austrii ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 29 Traktatu o Unii Europejskiej stwierdza, że celem Unii jest zapewnienie obywatelom wysokiego poziomu bezpieczeństwa osobistego w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, przez wspólne działanie państw członkowskich w dziedzinie współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych.
- (2) W deklaracji solidarności w obliczu terroryzmu z dnia 25 marca 2004 r. szefowie państw i rządów państw członkowskich Unii Europejskiej wyrazili głębokie przekonanie, że państwa członkowskie powinny „uruchomić wszelkie mechanizmy, którymi dysponują, aby na wniosek władz politycznych państwa członkowskiego lub państwa przystępującego udzielić temu państwu pomocy na jego terytorium w przypadku ataku terrorystycznego”.
- (3) Po zamachach z 11 września 2001 r. specjalne jednostki interwencyjne ze wszystkich organów ochrony porządku publicznego w państwach członkowskich podjęły wspólne działania pod egidą Grupy Zadaniowej Szefów Policji. Od 2001 roku ich sieć, nosząca nazwę „Atlas”, zorganizowała szereg seminariów, badań, wymiany materiałów oraz wspólne ćwiczenia.
- (4) Żadne z państw członkowskich nie dysponuje wszystkimi środkami, zasobami i całą wiedzą techniczną, które są potrzebne do skutecznego reagowania na wszelkie możliwe sytuacje kryzysowe o dużej skali, wymagające szczególnej interwencji. Dlatego możliwość zwrócenia się przez każde państwo członkowskie z prośbą o udzielenie pomocy do innego państwa członkowskiego ma kluczowe znaczenie.
- (5) W niniejszej decyzji ustalono pewne ogólne zasady dotyczące odpowiedzialności, w tym zasad odpowiedzialności karnej, w celu ustalenia ram prawnych na wypadek gdyby zainteresowane państwa członkowskie zgodziły się na wystąpienie z prośbą o udzielenie pomocy i na jej udzie-

lenie. Posiadanie tych ram prawnych oraz oświadczenia wskazującego właściwe organy umożliwi państwom członkowskim szybką reakcję i pozwoli im oszczędzić czas w przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej.

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszej decyzji ustanowione zostają ogólne zasady i warunki, na których specjalne jednostki interwencyjne jednego państwa członkowskiego mogą udzielać pomocy lub prowadzić działania na terytorium innego państwa członkowskiego (zwanego dalej „wnioskującym państwem członkowskim”), jeśli to drugie państwo zwróciło się do nich z taką prośbą i jeśli zgodziły się one na podjęcie tych zadań w celu zareagowania na sytuację kryzysową.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej decyzji:

- (1) „specjalna jednostka interwencyjna” oznacza jakiegokolwiek organ ochrony porządku publicznego w państwie członkowskim, który specjalizuje się w kontroli sytuacji kryzysowych.
- (2) „sytuacja kryzysowa” oznacza jakąkolwiek sytuację w państwie członkowskim spowodowaną przez człowieka, stanowiącą poważne bezpośrednie zagrożenie fizyczne dla osób lub instytucji w tym państwie członkowskim, a w szczególności wzięcie zakładników, uprowadzenie oraz podobne przypadki.

Artykuł 3

Udzielanie pomocy innemu państwu członkowskiemu

1. Państwo członkowskie może zwrócić się z prośbą o udzielenie pomocy przez specjalną jednostkę interwencyjną innego państwa członkowskiego w celu zareagowania na sytuację kryzysową. Państwo członkowskie może zaakceptować lub odrzucić taką prośbę, lub zaproponować inny rodzaj pomocy.

⁽¹⁾ Dz.U. C ...

⁽²⁾ Opinia z dnia ... (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

2. Z zastrzeżeniem porozumienia pomiędzy zainteresowanymi państwami członkowskimi, pomoc może polegać na dostarczeniu wnioskującemu państwu członkowskiemu sprzętu lub wiedzy fachowej, lub na przeprowadzeniu działań na terytorium tego państwa członkowskiego.

3. W przypadku działań na terytorium wnioskującego państwa członkowskiego, funkcjonariusze specjalnej jednostki interwencyjnej udzielającej pomocy:

- a) są upoważnieni do działania w charakterze wsparcia na terytorium wnioskującego państwa członkowskiego;
- b) działają pod kierownictwem wnioskującego państwa członkowskiego, które ponosi za nich odpowiedzialność, i zgodnie z prawem wnioskującego państwa członkowskiego;
- c) prowadzą działania w granicach swoich kompetencji przewidzianych w ich prawie krajowym.

Artykuł 4

Ogólne zasady dotyczące odpowiedzialności

1. W przypadku gdy, zgodnie z niniejszą decyzją, funkcjonariusze jednego z państw członkowskich prowadzą działania na terytorium innego państwa członkowskiego, to drugie państwo członkowskie ponosi odpowiedzialność za wszelkie szkody spowodowane przez nich w trakcie prowadzenia działań.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, w przypadku gdy szkoda jest wynikiem działań sprzecznych ze wskazówkami udzielonymi przez wnioskujące państwo członkowskie lub jest wynikiem działań z przekroczeniem przez dany funkcjonariusz kompetencji przewidzianych w ich prawie krajowym, stosuje się następujące zasady:

- a) państwo członkowskie, na którego terytorium została wyrządzona szkoda, naprawia taką szkodę zgodnie z warunkami mającymi zastosowanie do szkód spowodowanych przez jego własnych funkcjonariuszy;
- b) państwo członkowskie, którego funkcjonariusze wyrządzili szkodę jakiegokolwiek osobie na terytorium innego państwa członkowskiego, zwraca temu państwu członkowskiemu pełne koszty wszelkich kwot wypłaconych ofiarom lub osobom uprawnionym w ich imieniu;
- c) bez uszczerbku dla wykonywania swoich praw w odniesieniu do osób trzecich oraz z wyjątkiem lit. b), każde państwo członkowskie powstrzymuje się w przypadkach przewidzianych w niniejszym ustępie od żądania odszkodowania za poniesione szkody od innego państwa członkowskiego.

Artykuł 5

Odpowiedzialność karna

Podczas działań, o których mowa w art. 3, funkcjonariusze prowadzący działania na terytorium innego państwa członkowskiego są uznawani za funkcjonariuszy tego państwa członkowskiego w przypadku przestępstw popełnionych przeciwko nim lub przez nich.

Artykuł 6

Spotkania i wspólne szkolenia

Państwa członkowskie zapewniają, aby w razie potrzeby ich właściwe organy odbywały spotkania oraz organizowały wspólne szkolenia i ćwiczenia, w celu wymiany doświadczeń, dzielenia się wiedzą fachową oraz ogólnymi, praktycznymi i technicznymi informacjami na temat udzielania pomocy w sytuacjach kryzysowych.

Artykuł 7

Koszty

Każde państwo członkowskie pokrywa własne koszty, chyba że zainteresowane państwa członkowskie uzgodniły inaczej.

Artykuł 8

Stosunek do innych aktów

1. Państwa członkowskie mogą nadal stosować umowy lub uzgodnienia dwustronne lub wielostronne obowiązujące w ... (*), o ile takie umowy lub uzgodnienia umożliwiają państwom członkowskim poszerzenie zakresu i liczby celów niniejszej decyzji.

2. Państwa członkowskie mogą zawierać lub wprowadzać w życie umowy lub uzgodnienia dwustronne lub wielostronne po ... (*), o ile takie umowy lub uzgodnienia umożliwiają państwom członkowskim poszerzenie zakresu i liczby celów niniejszej decyzji.

3. Umowy i uzgodnienia, o których mowa w ust. 1 i 2, nie mogą w żadnym wypadku wpływać na stosunki z państwami członkowskimi, które nie są ich stronami.

4. Państwa członkowskie powiadamiają Radę i Komisję o umowach lub uzgodnieniach, o których mowa w ust. 1 i 2.

Artykuł 9

Przepisy końcowe

Przed ... (*), każde państwo członkowskie określa w oświadczeniu zdeponowanym w Sekretariacie Generalnym Rady, które organy są objęte definicją specjalnej jednostki interwencyjnej oraz które właściwe organy mogą występować z prośbą o udzielenie pomocy oraz wyrażać zgodę na jej udzielenie, o których mowa w art. 3. Oświadczenie to można w dowolnym momencie zmienić.

Artykuł 10

Skuteczność

Niniejsza decyzja staje się skuteczna w dniu ... (**).

Sporządzono w Brukseli, ...

W imieniu Rady

...
Przewodniczący

(*) ...
(**) ...

INFORMACJA DLA CZYTELNIKÓW

Od 1 stycznia 2007 r. zmienia się struktura Dziennika Urzędowego, która charakteryzować się będzie bardziej przejrzystą klasyfikacją opublikowanych aktów, zapewniającą przy tym niezbędną ciągłość.

Nowa struktura, wraz z przykładami jej zastosowania w nowej klasyfikacji aktów, znajduje się na stronie internetowej EUR-Leksu pod następującym adresem:

<http://eur-lex.europa.eu/pl/index.htm>